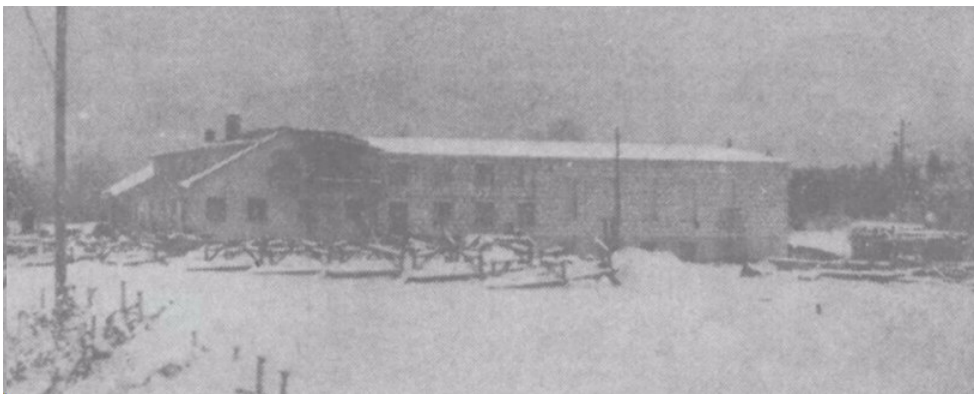

1953?

Bröderna Andersson bygger ut dubbelt Säljer till Japan

Ett omfattande utbyggnadsarbete pågår för närvarande vid Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön. När den nya fabrikslängan är färdig fram på vårkanten har utrymmena i det närmaste tredubblats. Det betyder alltså att "Rossö -doningarna" i ännu större omfattning kommer att spridas ut på marknaden, eller hur fabriker Verner Andersson? Det är naturligtvis vår förhoppning att kunna öka produktionen genom den här stora ombyggnaden. Nya maskiner tillkommer också, men först och främst bygger vi nytt helt enkelt för att vi varit för trångbodda förut.

20 anställda Huruvida man kommer att anställa mer folk vill inte fabriker Andersson yttra sig om ännu, Verkstäderna har i dag ett 20 -tal anställda. För den som inte vet vad man sysslar med vid Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön bör kanske infogas att här tillverkas praktiskt taget allt som har med timmer transporter att göra, kälkar, släpdon o.s.v. "Rossö- doningarna" är kända inte bara i Sverige. De används så långt bort som i Japan. Man säljer också till Afrika förutom bl. a. de europeiska länderna Tyskland, England och inte minst Finland.

I det närmaste fullständig. Utifrån ser det ut så här. I vår blir det färdigt.

Ombyggnaden blir så gott som fullständig. Den nya längan byggs ihop med de gamla verkstadslokalerna. i 1300 kvadratmeter Den nya byggnaden är inte färdig annat än till det yttre och knappt det. Men man får ett hum om hur det hela kommer att se ut när fabriker Andersson presenterar ritningarna.

Man bygger i två plan. Uppe på blir det bl.a. kontorslokaler, ny verkstaden skall ligga under Dessutom får man stora förrådslokaler i källarvåningen. Här några mått: Ytan i verkstaden blir 600 kvadratmeter, Lagerlokalen inunder lika stor Den s.k. entresol våningen för kontor m.m. får en yta på 100 kvadratmeter.

Och kostnaderna. Vi gissar på miljonen. Nej, men en dryg del av miljonen blir det allt..

NN 12/12 19...

Verkstadsrörelsen på frammarsch

Bröderna Anderssons verkstad i Rossön har utvidgats ytterligare och nya verkstads komplexet har rätt betydande dimensioner. Vinkelbyggnaden har kommit till under senare år, och arbetet är nu i full gång även där.

28/5 1966

Omstritt lokaliseringstöd

DET UTEBLIVNA lokaliseringstödet till AB Bröderna Andersson i Rossön har tagits om hand av Västernorrlands Allehanda för en tendentiös opinionsbildning. VA undrar om statens vrånghet, om en sorts manipulerande växelspel mellan bankerna och arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) i lånefrågan och kommer fram till att det inte längre finns anledning att tala om ett fritt näringsliv. Det koleriska temperament som brukar färga ledarkommentarerna från residensstaden har här avsatt ett nytt exempel.

Låt oss först säga att Bröderna Andersson borde få det stöd som företaget behöver och strävar efter. Varken VA eller Nya Norrland torde dock sitta inne med tillräckliga detaljkunskaper för denna positiva inställning. För egen del gör vi uttalandet av två skäl. Dels har prominenta företrädare för länet nog prövat ärendet och tillstyrkt. Dels vore det mycket lyckligt om just Rossön eller någon annan tätort i den delen av Ångermanland finge en Industri som kunde ge sysselsättning åt folk som annars kommer att lämna bygden. Ett sådant stöd vore helt i linje med den lokaliseringspolitik som Nya Norrland har företrätt under flera år.

Av referat i pressen har framgått att det Anderssonska företaget är väl tekniskt utvecklat och har fått betydande engagemang i internationell konkurrens.

Varför får då företaget inte lokaliseringslån? Enligt VA beror det på att AMS inte vill stödja ett företag i den trakten. Om företaget däremot låg i närheten av Sundsvall eller annan större tätort närmare kusten, skulle AMS vara villigare att ge stöd.

NU FÖRHÅLLER det sig så, att det finns bestämda regler för lokaliseringspolitik. För att statligt stöd skall utgå krävs att förelaget skall kunna skaffa en tredjedel av investeringskostnaden själv, antingen genom eget kapital eller genom lån i öppna marknaden. Vanligen blir det då en bankbedömning.

Bröderna Andersson har inte lyckats erhålla det banklån som skulle behövas.

VA:s tes är nu att AMS och bankerna spelat under täcket med varandra. Bankerna vill inte låna ut pengar därför att de vet att AMS inte vill att bankerna skall bevilja något lån i detta fall. Anklagelsen är i grovsta laget och bör väl inte kunna passera helt utan närmare undersökning.

VA går emellertid ännu längre. Den gör hela affären till en politisk affär, en anklagelse över "hur planhushållningen fungerar i vårt land."

Tyvärr har vi ingen plan hushållning utan ett näringsliv som opererar tämligen fritt. Och där detta fria näringsliv avvaktar, där är staten nu i färd med att ge stöd i form av lokaliseringsåtgärder. Men det är självklart att lokalisering politik måste drivas efter normer, som ger största möjliga garanti för att de företag man satsar på har möjligheter att bli bestående. Därför finns tämligen klara bestämmelser om vad som skall krävas av de företag som skall få stöd. Och bland dessa krav är att företaget självt skall skaffa en tredjedel av investeringskostnaden.

Innan VA tar munnen för full i denna lokalisering politiska detaljfråga borde tidningen ta sig en funderade över hur mycket stöd Bröderna Andersson skulle ha fått av staten, om lokaliseringsfrågan hade behandlats på det sätt som VA närstående kretsar ville. Då hade det antingen inte alls varit någon statlig lokaliseringspolitik för att rädda bygder i Norrland, och om det varit någon, så hade det ändå inte varit staten som skulle ha lånat ut pengar, utan bankerna. Den som skall mästra andra för deras handläggning av frågor som det finns klara bestämmelser om, bör gärna börja med att undersöka hur de egna kretsarna har tänkt sig saken. Varken högern eller de industriella kretsar som VA i visa grad företräder har ett förflutet i denna fråga som kan bilda underlag för VA:s bröstoner.

Men i en sak är vi överens: Bröderna Andersson i Rossön borde få det bankstöd som krävs för att sedan också få lokaliseringstöd.

Rossön . . Bolagets verkställande direktör, Verner Anderson gör nämligen en affärsresa för företagets räkning till Italien och Spanien under första halvan av juni månad. Då företagsledningen anser det i nödvändigt att direktör Andersson deltar i utformningen av de ytterligare synpunkter man ämnar anföra i besvär ärendet anhåller man om att ingivandet av den kompletterande skriften får anstå till i slutet av juni månad i år.

Som Nya Norrland tidigare berättat har Rossön - företaget goda utsikter till omfattande exportaffärer med Jugoslavien, och . siktas man i samråd med ANA i Nyköping till att få igång försäljning av företagets produkter även i bland annat de länder direktör Andersson ämnar besöka under resan, nämligen Italien och Spanien.

Lokaliseringsstöd som uteblev

Beslutet av AMS' lokaliseringsdelegationen att avslå framställningen från Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön om bidrag och lån av lokaliseringsmedel har i västra Ångermanland väckt besvikelse och undran över vad staten bär i skölden med sin lokaliseringspolitik. Är det fråga om en sådan restriktiv tvångsstyrning av lokaliseringsmiljonerna till vissa av AMS fastställda regioner, att företag, som inte ligger inom dessa, har inga eller ringa utsikter att bli hjälpta? Handlingarna i målet om Bröderna Andersson i Rossön har vandrat fram och tillbaka mellan länsstyrelsen och länsplaneringsrådet i Härnösand och AMS. Länsmyndigheten har vid varje ny prövning av ärendet tillstyrkt ett lokaliseringsstöd. För tredje gången fick länsinstanserna från AMS' lokaliseringsdelegation ett nej till svar. I de bygder, som berörs av avslaget, arbetar man hårt för att få ett mera differentierat näringsliv för att dämpa upp utflyttningen.

Men är det efter detta egentligen lönt att någon anstränger sig? Såvitt man förstår borde det ha legat väl till för Rossön-bolaget. Det är ett bärkraftigt och rationellt skött företag med betydande utvecklingsmöjligheter. Dess produktion av skogsmaskiner ligger väl framme. På detta tyder bl. a. det faktum att bolaget i dagarna i hård konkurrens blivit en av de svenska industrier, som fått i uppdrag att medverka till deljugoslaviska skogsbrukets mekanisering och rationalisering.

Planeringsrådet och länsstyrelsen skulle aldrig ha tillstyrkt bolagets framställning, om det inte varit fråga om en industri, som är värd att stimulera och stödja. Med den lokalkännedom, som länsinstanserna äger, måste deras bedömning tillmätas stort värde. Men för AMS räckte inte detta. Vilka bevekelsegrunder AMS nu än har haft för sitt avslag, så framstår detta som anmärkningsvärt och diskutabelt.

Det finns andra tendenser vid fördelningen av lokaliseringsmiljonerna, som kan vara värda att notera. För ungefär ett halvår sedan ansökte Stenhammars bruk i Älandsbro om lokaliseringsbidrag och lokaliseringslån. Den egna insatsen för den projekterade utbyggnaden av produktionen var betryggande ordnad. Planeringsrådet tillstyrkte men AMS avtog. För blocksnämnden, blev resultat lösa. Sedan AMS tagit ställning såg sig i konsekvensens namn lokaliseringsrådet inte ha möjlighet att tillstyrka en liknande framställning från en mindre cementvaruindustri i Härnösand.

Däremot har AMS anslagit lokaliseringsmedel till två andra cementvaruindustrier i länet, den ena i Sundsvalls- och den andra i Örnsköldsvik området, båda intimt knutna till ett par av Sveriges största industrier.

Motivet för AMS' avslag till Stenhammar? Det lär ha hänvisats till behovet av en genomgripande strukturrationalisering av den svenska cementvaruindustrien med tanke på önskvärdheten att få fram prefabricerat byggnadsmaterial i stora serier för ett ökat industriellt byggande. Därför skall det satsas på de stora cementvaruindustrierna, medan de mindre företagen mer eller mindre ställs offside. Nu är dock Stenhammar inte någon liten industri. Den sysselsätter drygt 50 anställda och är av väsentlig betydelse för sysselsättningen i Säbrå. Men det befanns inte vara skäl nog att stödja en vidareutveckling, som nog lär komma ändå, om vi känner ägarna av Stenhammars industrin rätt.

Det är ingen som ifrågasätter statens och dess centrala organs rätt att göra den slutliga bedömningen av lokaliseringsmiljonernas fördelning. Men en styrning på sakliga grunder får inte bli liktydig med en tvångsdirigering, vilken skapar förhållanden, som försvårar och kanske rent av omöjliggör för industriföretag att leva vidare enbart av den anledningen, att de ligger utom regioner, vilka staten finner värda att satsa på. Inte minst glesbygderna har hälsat det statliga lokaliseringsstödet med stor tillfredsställelse. Det får inte utvecklas på det sättet, att det hinder ris åt ryggen för dessa bygder.

Siktat på 120 anställda år 1969 Att företagsledningen inte tar AMS avslag på ansökan om lokaliseringsstöd som någon anledning att utveckla eller inskränka verksamheten framgår bland annat av en informationsbroschyr som företaget utrett. I densamma, tecknas bilden av företagets utveckling hittills och även möjligheterna för framtiden. Av en sammanställning i broschyren framgår att företaget år 1950 hade fem anställda, betalade ut 19.863 kronor i löner och omsatte 91,363 kronor. Sju år senare hade antalet anställda ökat till 23 och omsättningen till 865.000 kronor. För 1965 redovisas 70 anställda, nära en och en kvartsmiljon i utbetalda löner och en omsättning av 4.753.000 kronor. Slutligen anges den väntade utvecklingen sålunda att man 1969 skall ha 120 anställda som tillsammans lyfter drygt 2.5 miljoner i löner och att omsättningen uppgår till över 9 miljoner kronor. Firmabroschyren innehåller vidare bilder och beskrivningar av de viktigaste transportvagnarna m.m. som företaget tillverkar samt en skiss av verkstädernas planerade utbyggnad och en kommentar till de aktuella lokaliseringsproblemen.

Man konstaterar där att den pågående urbaniseringen ändrar förhållandena så att det inom en nära framtid blir svårt, för att inte säga omöjligt, för samhället att ge människorna den service man anser sig ha rätt till om inte befolkningsunderlaget är stort nog att bära upp samhällets kostnader. .

Mot den bakgrunden manar företagsledningen att det är invånarna själva i bygden som har att hävda synpunkter på och önskemål om hur framtiden skall gestaltas för dem. även om de inte stämmer med av myndigheterna uppgjorda prognoser. "Din hembygd blir vad du gör den till", slutar med vänlig hälsning informationsbladet från AB Bröderna Anderssons verkstäder.

Rossön överklagar AMS nekande hjälp Arbetsmarknadsstyrelsens beslut att avslå ansökan från AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön om lokaliseringstöd har omedelbart överklagats hos kmt. AMS meddelande till företaget om avslaget är dag tecknat den 24 maj och Bröderna Anderssons inlägga till Konungen är daterad den 27 maj. I densamma hemställer man att innan besvären slutligt avgöres få i en ytterligare skrift närmare utveckla sin talan i ärendet.

Lånet har erbjudit en begränsad krets personer som har gemensamt intresse för bygdens utveckling.

Det är således inte avsett för handel i den allmänna rörelsen på, värdepappersmarknaden.

AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön har nu beslutat överklaga arbetsmarknadsstyrelsens avslag på bolagets ansökan om lån på två miljoner kronor. Motiveringen är främst den avvikande uppfattning länsmyndigheter och lokala intressen har för att verkstaden skall fortleva. En nödvändig förutsättning är dock att bolaget förfogar Över ett större kapitalbelopp och att bolaget kan redovisa att de lokala Intressenterna i västra Ångermanland står bakom företaget. I en cirkulärskrivelse har bolaget nu vänt sig till intressenter i provinsen och erbjudit dessa att få teckna andelar i ett förlagslån, som totalt skall uppgå till mellan 500.000 och 700,000 kronor.

De utbudna aktierna i förlagslånet är i tre serier. A-serien gäller inteckningar på 5.000 kronor, B-aktierna 1.000 kronor och C - aktierna 500 kronor. Lånedatum har fastställts till 1 augusti med inbetalning senast 1 oktober i år.

Räntefoten liar fastställts till sju procent. Amorteringstiden sker från 1969 till 1981. men bolaget förbehåller sig rätt att från 1 juni 1972 få inlösa lånet helt eller delvis med sex månaders uppsägningstid.

KAN TECKNAS GENAST Bolaget anholder dock att teckningsanmälan sker snarast möjligt till bolagskontoret i Rossön, i varje fall före denna månads utgång, så att besked om stödet från intressenterna skall kunna lämnas som komplettering till den redan inlämnade överklagningen av avslagningsbeslutet om AMS- stöd.

Från en blygsam start 1948 har bolaget byggts ut till att i fjol ge 70 anställda sysselsättning och hade då en omsättning på fem miljoner kronor. Verksamheten upptar transportfordon och tillbehör, dels för skogsbruk och dels för industri. Bolaget räknar med en fortsatt snabb expansion, men de nuvarande verkstads- och kontorslokalerna måste snarast utvidgas. Nya för den tunga produktionen ändamålsenliga lokaler med viss komplettering för maskinutrustningen har förberetts.

TRE MILJONER BEHÖVS Totalinvesteringen för dessa, lokaler m m blir närmare tre miljoner kronor, vartill kommer behov av ökat rörelsekapital. Bolaget har - enligt balansräkningen, ett eget aktiekapital på 25.000 kronor. Det nya aktiekapitalet skall uppgå till nominellt 650.000 kronor. I företaget finns också stora dolda värden som en bas för höjningen av aktiekapitalet. Med hjälp från nytillträdande aktieintressenter enligt relaterade förlagslån till högst 700.000 kronor samt lån från bank på cirka en miljon och AMS - lån på, två miljoner kronor (ifall AMS anslagsbeslut undanröjs) skulle således AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön kunna fullfölja sin planerade utvidgning och fortsätta att expandera samt ge bygdens befolkning en tryggad sysselsättning

TORSDAG 26 MAJ 1966

Direktör Verner Andersson flankerad av de två män som kommer att främst svara för "Operation Förlagslån", Kalle Jönsson, Rossön och Sven Fröhlander Backe.

NYA NORRLAND Fredagen den 24 juni 1966

AB Bröderna Andersson i Rossön utbjuder lån på högst 700.000 kronor

30/6 1966

De samlar in en miljon för att rädda industri

Av STEN NORDIN

SOLLEFTEÅ Nu startar landets största och mest dramatiska privata penninginsamling. Kommunalnämnds ordförande Alrik Ohlsson, fackföreningsveteranen Kalle Jönsson och rektor Sven Fröhlander, Rossön i västra Ångermanland, ska samla ihop en miljon kronor på tre veckor. Pengarna ska användas till utbyggnaden av kommunens mest expansiva industri, AB Bröderna Anderssons mekaniska verkstad.

Tidsnöden beror på att Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) avslagit företagets ansökan om lokaliseringstöd.

Om tre veckor utgår överklagnings tiden, men innan dess måste man ha en miljon kronor i egen insats.

I artikelserien Fattig - Sverige berättade Aftonbladet om företaget som expanderar i avfolkningsbygder. På tre år har personalstyrkan utökats från 17 till 70 man. Produkterna exporteras över hela Europa och marknaden ökar.

Nu vill företaget fördubbla arbetsstyrkan och behöver göra en kraftig utbyggnad av fabrikslokalerna. Men bankerna satsar inte gärna stora pengar i en avfolkningskommun.

Företaget drivs av fyra bröder som tröttnade på skogsarbete och startade en mekanisk verkstad. De har lyckats utarbeta attraktiva produkter och har lagt ned sitt kapital på en ständig utvidgning av firman.

Praktiskt taget utan stöd har de själva utbildat sin arbetskraft. De allra flesta arbetarna i företaget är f d skogsarbetare som varit arbetskamrater till företagsledarna.

Nu löper kommunen risk att förlora företaget. Dir Verner Andersson har fått erbjudande om industrimark i en stad i södra Sverige. — Men vi vill stanna kvar i Rossön. Nu kan vi trots det inte klara oss längre med våra nuvarande lokaler. Insamlingsaktionen är en sista desperat åtgärd för att hjälpa företaget att genomföra utbyggnaden. Man kommer att gå ut till allmänheten och vädja om en ekonomisk insats. Rektor Svea Fröhlander är optimistisk.

Rossö - företaget ska nu ta saken i egna händer Rossön (ÖP) När banker och AMS säger nej hoppas AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön att befolkningen i bygden säger ja. Man vill inte acceptera att AMS-avslaget i måndags på ansökan om lokaliseringstöd med i runt tal två milj. kr skall innebära dödsstöten åt företagets planer på utveckling.

24/5 1966

Bröderna Anderssons ger inte upp för nej

AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön kastar inte yxan i sjön därför att man inte fick något lokaliseringsbidrag eller lokaliseringsslån, som man begärt med resp. 1.3 milj. och 635.00 kr av arbetsmarknadsstyrelsen.

Erkänner ej nederlag ... Inga banker vågade ställa lånekapital till förfogande — det var detta som AMS lokaliseringsdelegation grundade avslaget på — och nu kommer företaget delvis på enskilt initiativ att gå ut på en lånemarknad som främst utgöres av småsparare, företagare och andra i Ångermanlands fyra västligaste kommuner. Ett s.k. förlagslån med belopp om 500, 100 resp. 5.000 kr skall utbjudas. Dess amorteringstid skall vara 15 år och den ränta som erbjuds långivarna utbetalas med i genomsnitt sju procent.

Vid en presskonferens på onsdagen lämnade direktör Verner Andersson sin och företagets syn på den uppkomna situationen efter avslaget. Han konstaterade att man inte bedömer AMS-beslutet som definitivt. Det skall överklagas och det överklagandet måste då underbyggas med en stark opinion från den bygd som berörs av företagets vara eller inte vara. Idén till förlagslånet kommer ursprungligen från rektor Sven Fröhlander i Backe som i höstas började sondera intresset bland invånarna både i

Fjällsjö och grannkommunerna. Han var också närvarande vid presskonferensen och underströk det starkt positiva gensvar som han funnit i bygden för en insats som skulle ge Bröderna Anderssons möjlighet till utbyggnad i Rossön. Likaså var en annan av eldsjälarna bakom projektet, hemmansägaren och fackförenings kämpen Kalle Jönsson, med och lade fram sina personliga erfarenheter av kontakterna mellan låne och bidrags givande myndigheter och glesbygden.

Herr Fröhlander och Jönsson skall nu tillsammans med intresserade kommunalmän ställa upp som pådrivare i kampanjen kring förlagslånet, ett slags dörrknackning. I dagarna skickas ut ett gruppkorsband till 6.000 hushåll i området där företaget presenteras.

För kommunens inställning och ärendets behandling på länsplanet och i samarbetsnämnden redogjorde kommunalnämndens ordförande Alrik Ohlsson. Han började med att relatera den positiva inställningen bl. a. från byrådirektören i AMS Gunnar Strand vid ett sammanträde med länsarbetsnämnden i mars förra året

Ärendet togs upp vid länsplanerings rådets sammanträde den 2 juli 1965 omedelbart efter att den statliga lokaliserings given inletts och tillstyrktes. Allt såg ljus ut och även från bankhåll gavs företaget förhoppningar om lån för att kunna åstadkomma den egna insatsen. Det var dock förhoppningar som grusades efterhand. Svenska Handelsbanken sade nej och vid en uppvaktning som Alrik Ohlsson den 26 april gjorde hos AMS fick han det definitiva beskedet. Men Sundsvalls - Banken hade då meddelat att man höll på med under-

sökningar om man kunde lämna lån. I avvaktan på det föreslog herr Ohlsson att ärendet skulle vila. Han konstaterade också att "skeppen inte är brända". Förhandlingarna med Sundsvalls - Banken fortsätter och kan man från företaget nu lägga fram lokala pengar så finns det all anledning att satsa på ett överklagande av AMS-avslaget. Företaget har emellertid enligt hr Andersson andra utvägar öppna eller i klartext: Vill befolkningen inte sluta upp bakom Bröderna Anderssons så flyttar företaget till Mellansverige. Det senaste aktuella budet är en lokal om 3.000 kvm i Askersund.

Hr Ohsson kom in på de konsekvenser som ett slutgiltigt nej för med sig.

— Vilka problem blir det för länsmyndigheterna om Bröderna Anderssons lägger ned alltihop, flyttar verksamheten eller inte kan fortsätta med den därför att de har för små lokaler? Det blir problem för läns-arbetsnämnden och för kommunen.

Han deklarerad: Företagets produkter är behövliga både inom och utom landet och ger goda sysselsättningsmöjligheter. En minskning av arbetsstyrkan eller ett upphörande av verksamheten skulle skapa svåra problem för kommunen. Det är en kommunal angelägenhet att tillse att företagets verksamhet kan fortsätta i enlighet med dess planering om ökning av arbetsstyrkan (från c:a 70 till 120 man i den nu aktuella etappen).

Fullgod arbetskraft finns och genom friställning från skogsbruket finns tillgång till utbildnings villig arbetskraft. Stiftelsehusens 46 hyresgäster är till övervägande del anställda i företaget och dessutom har c:a 30 egna bostäder med bostadslån, i Byggnationerna för de nya lokalerna ger sysselsättning åt i genomsnitt 15 man under 7—8 månader. En ökning av arbetsstyrkan ger befolkningen bättre både Kommunen och enskild service.

På vilket sätt kommunen skulle kunna konkret engagera sig i den fortsatta kampen för att behålla Bröderna Anderssons Verkstäder kunde hr Ohlsson för dagen inte uttala sig om.

Verner Andersson: — Det är inte 70 människor som berörs av en nedläggning av verkstaden utan minst 250 som får sitt bröd från dessa arbetstillfällen.

Han konstaterade att företaget inte bara behöver pengar till en nybyggnad utan även en miljon kr för att kunna hålla verksamheten igång under det första skedet av den utbyggda etappen. Han sade även klart ifrån att ökningen som nu planerats endast är en etapp. Marknaden för bolagets produkter har undan för undan ökat — man hoppas nu mycket av kontakter med östeuropeiska stater som via försäljnings- organisationen i Nyköping inletts och vad gäller t.ex. Jugoslavien har man nyligen fört lyckade förhandlingar om leverans av skogsbruksutrustning.

— För att komma över tröskeln i utvecklingen behöver vi investera i runt tal 4 milj. Två milj. måste vi skaffa fram själva för att få företaget funktionsdugligt. Inom AMS har man säkert funderat länge på den satsning som måste göras. Att investera fyra milj, i en ort som Rossön innebär 4.000 kr per capita och om man jämför det med en motsvarande satsning i Sundsvalls regionen betyder det att bygga en industri för en halv miljard där om man skulle investera lika mycket per person.

— Men det är resonemang som vi inte kan acceptera. Vi finns här, vi har en grund här och vi vill fortsätta på den. Att vi har en produkt som fordrar en kapacitet av den här storleksordningen skall inte vara en belastning för oss och för bygden. Om vi skulle ha sökt för en utbyggnad för totalt 500.000 kr hade det inte varit några svårigheter att övertyga AMS och bankerna men nu har vi sagt att alternativet till en utbyggnad för tre milj. eller en för sex milj. Så kommer det också att bli så småningom om vi får komma igång, sade hr Andersson.

Den på senaste åren genomförda stora ökningen, bara sedan 1962 har antalet arbetare stigit från 32 till 73, har dragit stora kostnader genom att utbildningen till större delen skett inom företaget samt inom det egna konstruktionsarbetet och det har bl.a. varit orsaken till att man fått leva ur hand i mun utan att kunna avsätta medel till utbyggnads- och rörelsekapital.

Bröderna Anderssons Verkstäder startade 1948 och har från 1950 ökat omsättningen från 91 till 4,8 milj. kr i fjol. För skogsbruket tillverkar man transportutrustning och till storindustrin levereras bl.a. en s.k. bygeltruck hittills sex exemplar å c:a 250.000 kr. Den planerade nya verkstadslokalen skulle få en total golvyta på 1.600 kvm, därtill kommer kontorsbyggnad m.m.

Verner Andersson gick tämligen hårt åt AMS och bankerna men konstaterade att man inte söker strid med dessa.

— Vi vill dock hävda åsikterna att det går att överleva i dessa bygder även mot deras vilja. . . Vi går nu ut till spararna direkt eftersom vi inte kan låna deras pengar genom banken. Kontoren här uppe är ju endast avsedda för inlåning inte för utlåning till det näringsliv som vill existera här. . .

Arbetsmarknadsstyrelsen vill nog helst att vi inte får fram några pengar. Från det hållet har man inte visat någon aktivitet för att förmå bankerna till att engagera sig på annat håll så går Sträng och AMS in och söker lösa problemet men här ute i periferin får hundratals man lämna jobbet utan att någon bryr sig om det.

Verner Andersson: — Den allvarligaste aspekten är ju att bankerna som äger storbolagen kan 'sopa rent' i en bygd, köpa upp marken när fastighetsvärdena sjunkit tillräckligt. Om vi inte gör något åt det så är vi slagna till slant vi som bor i området. Fastigheterna blir mindre värda, skatterna blir högre för dem som trots allt måste stanna. Han gick även in på det käbbel som tidigare förts inom kommunerna i västra kring lokaliseringsfrågan. Det slutade först i och med ett uttalande av samarbetsnämnden i höstas men kanske för sent för att den då uttalad enigheten bakom Rossön skulle göra verkan.

Sven Fröhländer: — Trots det kommunal politiska käbblet har dock allmänheten slutit upp bakom företaget. Samtliga har uttalat en positiv vilja att satsa kapital.

"Fjällsjöbeslutet var felaktigt.. Rossön (ÖP) Den nyvalda fullmäktige församlingen i Fjällsjö nybildade kommun beslöt på onsdagskvällen vid sammanträde i Rossön att ta avstånd från det beslut som fullmäktige i gamla Fjällsjö fattade den 16 dec. om omedelbar utbetalning av ett tidigare beslutat lån på 150.000 kr till Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön. Beslutet är som bekant både överklagat hos länsstyrelsen och påtalat hos JO. Det var Edvin Strömngren, Hoting, som i fullmäktige föreslog att yttrandet till länsstyrelsen skulle uppta ett avståndstagande på grund av felaktig handläggning. Vid sammanträdet den 16 dec. beslöts att pengarna skulle betalas ut redan den 19 dec. trots att varken detta beslut eller det ursprungliga beslutet av den 2.1 sept. kunnat vinna laga kraft och för övrigt justerades protokollet först den 20 dec.

Majoriteten vid onsdags sammanträdet blev så knapp som 19—18. De senare ansåg att man i yttrandet till länsstyrelsen endast skulle hänvisa till vad som framgick av protokollet från den 16 dec. Två avstod från att rösta. Bland reservanterna som ansåg att beslutet om utbetalning varit motiverat var ordföranden i gamla fullmäktige Lage Öhman.

I diskussionen sades bl. a. av kommunalnämndens ordförande Alrik Ohlsson:

— Hade inte Bröderna Anderssons fått pengarna så hade det blivit arbetsinställelse. 30—40 man skulle ha friställts. Det var en desperat situation. Tack vare utbetalningen kunde man färdigställa en leverans till Avesta som gav c:a 270.000 kr. Men blir det mera än en erinran mot os? så är jag redo att ta mitt ansvar och eventuellt straff.. sade herr Ohlsson

Edvin Strömngren konstaterade att han inte kritiserade betalningen av pengarna i och för sig utan endas förfaringssättet.

Måndag den 6 maj 1968 VÄSTERNORRLANDS ALLEHANDA

DOROTEA BYGGER NYA LOKALER OM BRÖD. ANDERSSON FLYTTAR

SOLLEFTEÅ (VA) På söndag ägde en konferens rum mellan företagsledningen för Anderssons Verkstäder AB i Rossön och ledande kommunalmän i Dorotea uppe i Dorotea. Härvid diskuterades en eventuell överflyttning av de Anderssonska verkstäderna till köpingen ifråga, förutsatt att inte Fjällsjö vill göra ett borgensåtagande på en kvarts miljon kronor. Fjällsjö kommunalnämnd har, som VA tidigare omtalat, i så fall ställt det villkoret, att kommunen vill ha kontroll över 51 procent av aktierna. Bröderna Andersson har bjudit fifty - fifty.

Anledningen till att mera pengar behövs i företaget är, att man just nu håller på att ta fram en order från Jugoslavien på skogsmaskiner. Den går på ca 500.000 kr. Det nu tillgängliga kapitalet har firman lagt ned i en rad produkter som inte är riktigt leverans klara. För att kunna ta den nya ordern måste följaktligen en kapitalförstärkning till.

Förhandlingarna i Dorotea resulterade i att Bröderna Anderssons hälsades välkomna dit om nu fjällsjöfullmäktige inte anser sig kunna stödja företaget. Dorotea borna tyckte Anderssonerna var "snälla" som gav sin hemkommun en ny chans. Fjällsjö kommun har enligt vad en av bröderna Andersson berättar, redan delgivits resultatet av söndagens manöver i Dorotea. Vidare betonas att det inte är Dorotea som sökt upp verkstadsföretaget utan tvärtom. Några lokaler lämpliga att ta emot industrien ifråga finns f.n. inte i Dorotea, men vederbörande var fullt villiga att ordna nya sådana om flyttningen blir aktuell. Det är sålunda Fjällsjö kommunalfullmäktige som nu har bollen.

Industristiftelse i Fjällsjö får grundfond på halv miljon

ROSSÖN (VA) Kommunalfullmäktige i Fjällsjö beslöt på måndagskvällen att bilda en stiftelse som skall stimulera industriell verksamhet inom kommunen. Den skall kallas Fjällsjö kommuns hantverks- och småindustristiftelse och träder i verksamhet i maj i år. Stiftelsen får en grundfond på 500.000 kr varav ena hälften tas ur allmänna investeringsfonden och den andra hälften tas upp i nästa budget. Stiftelsens ändamål skall vara att förvärva fastigheter eller tomträtt till fastigheter i syfte att uppföra, förvalta eller förhyra, ev. försälja lokaler för hantverk och småindustri samt att med stöd av kommunalfullmäktiges beslut och anvisade medel stödja företagsamheten i kommunen.

Stiftelsens uppdragsgivare skall vara kommunalnämnden. Stiftelsen skall kunna föra förhandlingar med lämpliga och intresserade företagare, göra erforderliga utredningar och även kunna hjälpa till vid förhandlingar om kapitalanskaffning till nya företag. Valet av styrelseledamöter - det skall vara fem stycken - får anstå till nästa fullmäktigesammanträde som hålls den 6 maj. Det blev en längre diskussion inledd av Åke Lundgren, Vängelsby, om möjligheter att även få med Ramsele och ev. Junsele i en stiftelse- eller aktiebolagsbildning.

* **INGA FRIA KÖRKORT** Allan Ohlssons i Backe motion om att kommunen skulle ge ungdomar födda 1950

eller senare kostnadsfri körkortsutbildning inom ett år efter det de fyllt 18 år avvisades av fullmäktige, som inte ville ha någon utredning i ärendet. Det blev en längre debatt och votering: 28 mot 5 och 2 nedlagda röster.

I yttrande till länsstyrelsen över besvären som anförts mot fullmäktiges beslut den 29 dec. L föl angående gymnastiklokaler i Backe ville fullmäktiges majoritet att besvären skulle lämnas utan bifall. Det sägs bl.a. i yttrandet att beslutet inte innebär att någon gymnastiklokal inte skall byggas utan att man skall verkställa projektering för en mindre byggnad. Debatten som fördes var stundtals het, och votering begärdes även i denna fråga. Den slutade 25-10 för att vidhålla det fattade beslutet.

Fastigheten Tåsjo 1:18 Inköptes från E S och Hedvig Rönnerbergs dödsbo för 60.000 kr. Den är avsedd att ställas i ordning till fyra pensionärslägenheter. Underhålls- och förbättringsarbeten i pensionärshemmet i Hoting skall utföras för 21.000 kr. Stiftelsen Fjällsjö hus fick ett tillfälligt lån med 159.000 kr för att täcka överkostnader vid uppförandet av fastighet på Bodum 1:132. Grundfonden för stiftelsen höjdes med 30.000 kr.

Ett flerfamiljshus om att" 5S- lägenheter skall byggas i Backe, och ett flerfamiljshus — eller radhus med åtta lägenheter skall byggas i Rossön enligt det förslag som stiftelsen lagt fram.

Arvodet till ordf. i stiftelsen Fjällsjö hus skall fr.o.m. i år utgå med 1.500 kr per år och till verkställande ledamoten med . 2.000 kr per år. För att täcka driftskostnaderna för allmänna toaletter i Backe under 1968 anvisades 6.000 kr. Utbyggnad av en vattentänt för fritidsanläggningen på Tåsjöberget beslöts. Den är beräknad kosta 43.000 kr. Hotings samhällsförening fick anslag till gatubelysningen i Hoting med 10.000 kr och för samma ändamål i Rossön beviljades Bodums samhällsförening 3.300 kr.

Fabrikör John Sandin, Brattbäcken, beviljades 5 - årig kommunal borgen för utökning av checkkredit med 15.000 kr och sågverks ägare Kjell Nilsson, Kyrktåsjö, fick 5- årig borgen på 25.000 kr för utökning av checkkredit.

Vatten och avlopp samt dagvattenledningar för 165.000 kr. skall anläggas i Hoting.

Skyddade verkstaden i Hoting skall byggas ut för 300.000 kr. under förutsättning att statsbidrag beviljas.

Utbyggnaden möjliggör ökad sysselsättning vid verkstaden med tio personer till 60 och undanröjer brister ur arbetarskydds synpunkt som yrkes- inspektören påtalat. Arbetena omfattar bl.a. nybyggnad av virkesförråd, svets- och smidesverkstad samt sprutmålnings verkstad.

16/9 1969

Ödesdag i Rossön måndag

Rossön (ÖP) Måndagen blir en ödesdag för AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön och för övrigt för hela samhället Rossön. Vid borgenär sammanträdet i Härnösand upplyste direktör Verner Andersson enligt vad ÖP erfar att företaget skulle kunna fortsätta driften om Fjällsjö kommun satsade minimum :300.000 kr, helst 600.000kr.

Kommunens representant kommunalnämndens ordförande Alrik Ohlsson meddelade att några sådana möjligheter inte kunde ställas i utsikt då kommunen redan har engagerat sig för ca 400.000 kr. i företaget, för företagets skatteskulder som för närvarande uppgår till närmare 300.000 kr. Har Kronofogdemyndigheten tagit det mesta av maskinparken i mat. Respittiden för utmätningen går ut på måndag. Under hela fredagen pågick intensiva förhandlingar inom bolagets styrelse och många kontakter togs för att försöka klara av den akuta situationen. På måndagen skall beslut fattas om företaget skall begäras in konkurs. Samtliga anställda inklusive direktör Verner Andersson har blivit uppsagda från företaget.

Industrin i Rossön gick inte att rädda— konkurs

Sollefteå (ÖP) AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön gick inte att rädda. På måndagen inlämnades till Ångermanlands västra domsagas häradsrätt konkursansökan från företaget. På häradsrättens kansli uppgav man på måndagskvällen att konkursförvaltare troligen kommer att utses redan idag.

Industrinedläggelsen kommer att beröra 28 anställda, 15 tjänstemän och 13 arbetare. I och med att företaget läggs ner kommer en 20- årig industritradition att brytas. Företaget, som startades i mycket blygsam skala av bröderna Andersson, utvidgades successivt genom åren för att 1963 ha ca. 80 anställda. Industrin som i huvudsak tillverkat transportredskap för skogsbruk hade ute på marknaden rykte om sig att föra god kvalitet på sina produkter. 1958 var företaget i en liknande situation. Då, liksom nu, inställde man alla betalningar. Den gången redde det emellertid upp sig.

Borgenärs sammanträde i Härnösand:

FJÄLLSJÖ AVVAKTAR MED SPÄNNING AB BRÖDERNA ANDERSSONS FRAMTID

På torsdags eftermiddagen hölls i Härnösand ett för Fjällsjö kommun synnerligen avgörande och ödesmättat borgenärs sammanträde med anledning av att AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön för en vecka sedan beslutade att inställa betalningarna.

Den första fasen inleddes nu genom en allsidig information om den aktuella ställningen både ekonomiskt och produktionsmässigt för att undersöka företagets framtida möjligheter för sin verksamhet i Rossön.

Det var ett stort uppbåd representanter från kommunen, borgenärerna, länsmyndigheterna och bankerna som samlades i Frimurarhotellets samlingsaal. Där återfanns i första hand direktör Verner Andersson i det berörda företaget, representanter för Fjällsjö, med kommunalnämnds ordföranden Alrik Olsson i spetsen. Kommunen har som bekant tidigare ställt borgen för en checkkredit till företaget på en kvarts miljon kronor.

Här överlägger en samling ekonomiskt betydelsefulla herrar fr. v. direktör Ture Lidbom, Länssparbanken, Härnösand, revisor Lennart Boström, Härnösand och direktör Bengt Forssblad, Handelsbanken, Härnösand med kommunalnämnds ordföranden i Fjällsjö, folkskollärare Alrik Olsson, Backe, t. h.

* FLERA OLIKA LÄNSMYNDIGHETER Bland deltagarna fanns även andra borgenärer, en representant för skattemyndigheten, länsarbetsnämnden, länets företagareförening genom direktör Otto Wigardt samt bankdirektörerna Ture Lidbom, Länssparbanken och Bengt Forssblad, Handelsbanken och revisor Lennart Boström, Härnösand.

Advokat Bengt Ljusberg - företagets juridiske rådgivare - inledde sammanträdet och föreslog att direktör Otto Wigardt skulle tillsättas som ordförande i förhandlingarna.

* FULLSTÄNDIGGENOMGÅNG AV DAGENS LÄGE Direktör Verner Andersson redogjorde först för företagets ekonomiska ställning, anställningsförhållandena samt orderläget. De olika representanterna för länsmyndigheterna redogjorde för sin respektive syn på läget för Rossö-företaget och bl.a. kom skattefrågan upp. Kommunens representanter och andra fick även tillfälle att ge tillkänna sin uppfattning om läget.

* STYRELSEN FATTAR AVGÖRANDE BESLUT Några beslut fattades inte vid sammanträdet. Styrelsen för AB Bröderna Anderssons verkstäder, kommer nu omgående att sammanträda för att med ledning av den information av både ekonomisk och företagsmässig natur som lämnades vid borgenärssammanträdet fatta beslut om företagets framtid. Ett beslut som säkerligen med stor spänning avvaktas i Fjällsjö.

Bröd. Andersson i Rossön hade 951.585 i tillgångar

SOLLEFTEÅ (VA) Första borgenärs sammanträde hölls i torsdags i Ångermanlands västra domsagas kansli i Sollefteå rörande Bröderna Anderssons Verkstäder AB, Rossön konkurs. Det visade sig att boet har ovanligt goda tillgångar nämligen 951.585 kronor. Skulderna belöper sig till kronor 2.202.359, alltså en skillnad på en och en kvarts miljon kr i runt tal. Bland tillgångarna märkes kundfordringar på 90.000 kr, fastigheter 150.000, verk tyg och maskiner 182.000, inneliggande lager 478.000 kr. Till konkursförvaltare utsågs advokat Lars Widmark, Härnösand

Advokat Lars Widmark,
Härnösand,

12/11 1968.

Lovande för Rossön Backe (ÖP) För närvarande verkar det mycket lovande att det skall komma ett företag till Rossön och övertaga rörelsen eller lokalerna efter bröderna Anderssons konkurs. Konkursförvaltaren, advokat Lars Widmark i Härnösand omtalar att många anbud väntas. Det är många spekulanter som hört av sig, men de flesta vill först göra ett besök på platsen innan anbud Inlämnas. Anbudstiden utgår lördagen den 30 november och innan dess är det inte klart hur det kommer att gå. — Det har visats ett mycket stort intresse för rörelsen och det finns stora utsikter att anbud kan inkomma som täcker samtliga tillgångar och en hel del anbud som täcker olika delar av tillgångarna. Det lyckligaste ur företagssynpunkt vore om man kunde få en anbudsgivare som kan möjliggöra fortsatt drift i lokalerna. Sedan beror det ju också på om anbuden kan antagas. Lördagen den 30 november utgår alltså anbudstiden och det bör bli spännande dagar för såväl de kommunala myndigheterna som befolkningen i Rossön med omnejd.

Text i annonsen till höger:

Förvaltningen kan nu erbjuda företagare eller andra intresserade, verkstadslokaler färdiga att tas i bruk, en komplett maskinpark, varulager med bl. a. hel- och halvfabrikat samt reservdelar, olika fordon och kontorsinventarier.

Anbud kan få avse samtliga tillgångar eller delposter. Anbudstiden utgår lördagen den 30 november. Fri prövningsrätt förbehålles. För förteckningar, upplysningar och visningar, kontakta förvaltaren Advokaten Lars Widmark, Hanssons Advokatbyrå, Härnösand.

Och i en annan annons:

FÖRETAGARE INDUSTRI IDKARE

Välkomna till FJÄLLSJÖ

VI eftersträvar Industriell utveckling med upprustning av allmän service Vill Ni ha del av vårt utvecklingsarbete? — Kontakta oss!

Full diskretion från vår sida.

INDUSTRISTIFTELSEN

Kommunalkamr. Jan Berglund.

Kommunalkontoret Backe, tel. 0624/104 30 vx.

FJÄLLSJÖ INDUSTRI och HANTVERKSSTIFTELSE

PROJEKT
Y
LÅN

**DETTA SKALL
NI LÄSA.....**
om Ni är intresserad av att
förvärva en

**verkstads-
rörelse i Rossön**

AB Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön sögades
för en tid sedan att gå i konkurs.

Förvaltningen kan nu erbjuda företagare eller andra intresserade,
verkstadslokaler färdiga att tas i bruk, en komplett
maskinpark, varulager med bl. a. hel- och halvfabrikat samt
reservdelar, olika fordon och kontorsinventarier.

Anbud kan få avse samtliga tillgångar eller delposter.
Anbudstiden utgår lördagen den 30 november. Fri prövnings-
rätt förbehålles.

För förteckningar, upplysningar och visningar, kontakta
förvaltaren Advokaten Lars Widmark, Hanssons Advokat-
byrå, Härnösand.

Tel. 0611/13244

VA Apropå Rossön

Fallet Bröderna Andersson i Rossön kan väcka reflexioner från en hel rad olika utgångspunkter. Det visar hur hårt statens ekonomiska dirigering styr näringslivet. Särskilt nyföretagsamhet i Norrland tycks nu hel vara beroende av de s. k. lokaliseringsbidragen. Blotta existensen av dessa dömer helt naturligt landsändan psykologiskt på ett särskilt sätt. Alla måste fatta det som meningslöst att försöka starta någonting här uppe utan statshjälp, eftersom statsmakterna själva fixerat förutsättningarna på sådant sätt som skett. Företagare, banker o. s. v. måste agera inom ramen av de regler som staten utformat. Norrland har blivit någon sorts u- land, som måste ha igångsättningssubventioner för att kunna resa sig ur sin avflyttnings- och arbetslöshetsförnedring och komma upp i nivå med det övriga i Social Sverige.

Om inte annat så har diskussionen om Bröderna Andersson i Rossön klargjort detta. Ja, man har fått veta, att speciellt i vissa delar av det norrländska inlandet är dömda att förvandlas till ödeland. Deras belägenhet, sammansättningen av befolkningen o. s. v. ger statistiskt och ekonomiskt fog för sådana profetior. Uppenbarast har nu bl. a. blivit, att Rossön befinner sig i en sådan landsända, och det är ju bara så fatalt att platsen skall hysa en så expansiv industri som den firman Bröderna Andersson utvecklat under loppet av något decennium.

Det är klart att en hel rad näringslivsfenomen i Sverige från dessa utgångspunkter är horribla. Bästa exemplen finns väl i de småländska socknarna Anderstorp och Gnosjö, stenbundna, rätt otillgängliga landsändar en gång, som knappast kunde ha någon framtid i ett modernt industri Sverige. Dessa två skogskommuner är nu Sveriges förmodligen mest hög industrialiserade. Ur några gamla träddragerier utvecklades för decennier sedan småindustrier som sedan ynglat av sig på ett rent häpnadsväckande sätt. Häftstift, klädnypor, läder artiklar, plastgrejor, allt görs i dessa småländska kommuner, och hela denna fantastiska utveckling har skett utan någon som helst statlig hjälp. ..Det finns, för ivrigt exempel också här uppe i Ångermanland. I Mjällom startades på 20- talet skotillverkning av ett par personer, som tidigare mest sysslat med fiske. Det skedde i primitiva former och blygsam skala. Även den verksamheten blev en betydande industri och ynglade av sig. I dag är sko fabrikation ett slående kännemärke för denna bygd.

Kanske kunde det vara en lämplig tankeställare för AMS och andra att fråga sig hur möjligheterna i dag skulle bedömts för Anderstorp, Gnosjö och Mjällom, om folket där inte hade kommit igång för redan ett halvsekel sedan. Kommunerna hade förstås mer eller mindre dömts ut. De hade hamnat på de tomma områdena på samhällsplanerarnas kartor. Precis som nu tydligen Rossön har gjort det.

Det låter sig sägas, att vår tid är en annan än 20- talets, att koncentrationen och de långa seriernas ekonomi är någonting nödvändigt, och att man i arbetskraftsbristens svenska samhälle måste kunna säga nej till sådant som man inte tror på. Lika viktigt är emellertid att komma ihåg att det är enskilda människors skaparkraft och driftighet som är viktigare än kanske någonting annat just när det gäller sådana här ting.

18/12 1968

Fjällsjö industristiftelse köpte Bröderna Andersson

SOLLEFTEÅ (VA) Dragkampen om AB Bröderna Andersson i Rossön konkursbos fastigheter maskiner och lager i Rossön är nu avgjord. Det blev Fjällsjö kommun som tog hem spelet i konkurrens med bl.a. Doroverken i Dorotea och Hede Mekaniska. Fjällsjö industristiftelses anbud på i runt tal 430.000 kronor var det högsta. I summan ingår övertagandet av vissa lån, vidare fast och lös egendom i Rossön. Ett antal firmor hade lagt in anbud på smärre delar av konkursboet. Sammanlagt uppgår dessa till 115.000 kronor. Advokat Lars Widmark, som är konkursförvaltare framhåller vid samtal med VA att industristiftelsens anbud, som ju omfattade fastigheter, maskiner och lager var det absolut fördelaktigaste. Han uttrycker även sin tillfredsställelse över att verkstaden som kostar 3.000 kr i månaden att hålla uppvärmd nu funnit ny ägare.

Som det nu ser ut kan konkursen avvecklas på ett hyggligt sätt. Innestående löner och eventuellt en del skattepengar kan betalas ut.

Vad ska nu Fjällsjö kommun göra med sin nya egendom som tidigare kostat den stora summor, I kommunen är man optimistiska. Underhandlingarna med Hede har inte uppgivits. Från företaget Ifråga har förfrågningar gjorts hos de friställda verkstadsarbetarna i Rossön om de vill flytta till Hede. Dessa har dock ingen lust att flytta från

en glesbygd till en annan. Känt är att företaget i Hede har mer beställningar än det kan klara av i sina nuvarande lokaler. Fjällsjö hoppas därför att nu när lokaler, maskiner m.m. kan ställas till förfogande Hede ska öppna filialverksamhet i Rossön. - Avtalet har ännu inte underskri vits.

20/12 1968

Doro - bud för sent Fjällsjö

FJÄLLSJÖ (VA) Att Fjällsjö kommun träffat avtal med AB Bröderna Anderssons konkursbo om övertagandet av verkstad, maskiner och lager i Rossön spred sig på torsdagen vida omkring i västra Ångermanland.

Några som på eftermiddagen fick vetskap om avtalet var Doro verkens ledning i Dorotea. Vederbörande som tidigare inlämnat ett mycket lågt anbud gjorde på kvällen ett desperat försök att komma över verkstaden med tillbehör genom att sända ett telegram till konkursförvaltningen, vari meddelades att verken bjöd 100.000 kronor upp. - Det var så dags då.

9/12 1968 måndag

Fjällsjö hoppas på Hede

Rossön (ÖP). Det nybildade bolaget AB Doroverken i Dorotea till vilket direktör Verner Andersson tidigare Rossön är knuten är tillsammans med Hede Mekaniska Verkstad de två tyngst vägande anbudsgivarna i den konkursförsäljning som skall äga rum sedan AB Bröderna Andersson gått i konkurs för fen tid sedan. Båda företagen är mest intresserade av maskiner, lager och halvfabrikat medan fastigheten är av mindre intresse.

Enligt vad ÖP erfarit kommer Fjällsjö industristiftelse att inom en mycket snar framtid ta kontakt med Hede Mekaniska för förhandlingar om eventuell etablering i Rossön.

19/12 1968

Blixtutspel av Dorotea: Ger ytterligare 100.000 för industrin i Rossön

Hoting (ÖP). På onsdagskvällen inträdde en komplikation i affären rörande konkursboet vid AB Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön. Tidigare på dagen blev det känt att Fjällsjös kommunala Hantverks- och småindustristiftelse träffat avtal om att köpa konkursboet för 425.000 kr. med inflyttning i lokalerna den 1 januari. Några timmar senare, strax efter kl. 18, fick konkursförvaltaren advokat Lars Widmark, Härnösand, ett överraskande telegram med besked om att verkställande direktören i AB Doroverken, Dorotea, Verner Andersson, erbjuder fjällsjöstiftelsen med 100.000 kr., d.v.s. totalt 525.000 kr. Och från Doroteahåll beskylls dessutom i andra sammanhang Fjällsjö för att ha myglat åt sig konkursboet.

Konkursförvaltaren begärde genast i går kväll att Fjällsjöstiftelsen via sin advokat i dag, torsdag, skall meddela hur den ser på det senaste utbudet från Dorotea direktören, för övrigt samme man som tills för några månader själv var VD i Rossöföretaget

Konkursförvaltare!! har bett advokaten höra med stiftelsen om den trots allt skall låta Doroverken förvärva lösöret, maskiner m.m. till det högre budet 400.000 kr och om stiftelsen nöjer sig med att överta lokalerna för 125.000 kr och hyra ut dessa till Doroverken om det nu inte går i lås med Hede Mekaniska.

— Jag spelar en kluven roll, säger konkursförvaltaren som personligen är förvånad över det senaste draget av Doroverken. — Jag är givetvis skyldig att få ut mesta möjliga för saker och ting. Men samtidigt måste jag ta hänsyn till det redan träffade avtalet, säger Widmark.

Han uppger att det bud på 425.000 kr från Fjällsjö kommun plus en del andra pengar täcker alla löner och alla fordringsägare med säkerheter av någon form och han anser att det troliga är att avtalet står fast. Det kan tilläggas att enligt andra uppgifter från Fjällsjö kommun inte ut ett rött öre tillbaka av de 600.000 kr man under senaste åren lämnat företaget. Senast i våras stoppade man in 250.000 kr i form av ett lån. Konkursboet är enligt bouppteckning värderat till 950.000 kr efter avskrivningar. Styrelseordförande i AB Doroverken herr Hilding Grundström, Dorotea, visste ännu sent på onsdagskvällen inte om Verner Anderssons initiativ. Grundström anser att Fjällsjö har myglat i den här affären. När anbudet öppnades förra veckan var Doroverken högst med 250.000 kr och ensam om att ha lagt in på hela Industrin. Fjällsjö kommun var inte ens med vid budgivningen under den ordinarie anbudstiden, säger Grundström. Detta bekräftar konkursförvaltaren och tillägger att konkursförvaltningen hade fria händer att förkasta eller godta och ansåg Doroverkens bud på 250.000 kr vara fullständig oantagbart.

I det läget återstod för konkursförvaltningen att ta in vad man kunde få på del anbuderna och hålla auktion på resten till våren. Då kom Hede Mekaniska in i bilden och industristiftelsen i Fjällsjö kopplade på och bjöd 425.000 kr. Doroverken kontrade och gick upp jämsides i budgivningen. Konkursförvaltningen lät då Doroverken veta att man föredrog Fjällsjö budet av sociala hänsyn.

Doroverken hade nämligen klart utsagt att i fall dom kom åt lokalerna endast skulle stanna något enstaka år i väntan på att deras lokalfråga i Dorotea löstes. För Rossön är en varaktig industri ett livsvillkor. Som exempel nämns att vid skolan i Rossön har 42 av dom 108 eleverna anknytning till Rossö industrin.

Ordföranden i Fjällsjö hantverks och småindustristiftelse Edvin Strömgren, Hoting, anser sig personligen inte vara oroad och är övertygad om att det upprättade köpeavtalet skall spikas definitivt inom dom närmaste dagarna. Strömgren bekräftar att Hede Mekaniska fortfarande är med i bilden. Men det finns även andra alternativ. Att köra i egen regi är ett. Strömgren anser att det över huvud taget verkar hoppfullt att kunna ordna jobb åt den yrkeskunniga arbetskraften som redan finns i bygden, men att förvärv av industrin är förutsättningen för vidare planläggning. Och vad Doroverken anbelangar anser han att dom. Gärna kan hålla sig kvar i Dorotea.

NN Fredag 20/12 1968

Industriköpet i Fjällsjö oförändrat 30 man får arbete nästa år

Det blir ingen förändring när det gäller försäljningen av lokalerna och maskinerna tillhörande konkursboet vid AB Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön. Detta kunde NN konstatera på torsdagskvällen, efter ett dygn av tveksamhet. Redan den 16 december var avtalet mellan Fjällsjö kommunala Hantverks- och småindustristiftelse, och konkursförvaltaren, advokat Lars Widding i Härnösand, klart. Stiftelsen skulle köpa konkursboet för 423.000 kronor. På onsdagskvällen meddelade före detta direktören för Bröderna Anderssons, numera verkställande direktör för Doroverken i Dorotea, ett högre bud, 100.000 kronor högre än Fjällsjöstiftelsens. Industrin kommer nu att åter köras igång den 1 januari och ett 30-tal man kommer att få anställning — ett glädjande bud för arbetslöshets drabbade Fjällsjö.

Konkursboet Inbjöd tidigare i år till anbud på både fastigheter och maskinpark, samt kvarvarande hel- och halvfabrikat. Inga anbud var emellertid tilltalande, så konkursförvaltaren träffade en överenskommelse med hantverks- och Industristiftelsen i Fjällsjö om en försäljning av hela konkursboet. Konkursförvaltaren vände sig av naturliga skäl till Fjällsjö kommun eftersom det var den största borgenären vid konkursen. Ett avtal träffades den 16 december, men tveksamheten uppstod på onsdagskvällen då Dorotea - direktören kom med ett högre bud. På torsdagskvällen meddelades emellertid att försäljningen av konkursboet åtar oförändrad.

— Vi har ju träffat överenskommelse, berättar ordföranden i Fjällsjö kommunala hantverks- och industrinämnd, Edvin Strömgren

— Vi var ju överens om köpesumman. Doroteadirektören lämnade ett lägre anbud under anbudstiden men

konkursförvaltaren ansåg inte att något av de inkomna anbuderna var tillräckligt högt. Han hade då att välja mellan auktion och försäljning och att det var naturligt att han vände sig till Fjällsjö, eftersom vår kommun är den största borgenären i företaget. Att det var "mygel" är ju fullständigt felaktigt.

— VI kom alltså överens efter anbudstiden och kommer att återuppta industrin den 1 januari. Ett 30-tal arbetare kommer att anställas. Kvar ligger en massa hel- och halvfabrikat och dessa kommer vi att försöka få avsättning för samtidigt som tillverkningen återupptas. Lokalerna är utmärkt och byggda just för den tekniska industrin. Vi behöver inte göra några ändringar utan kan alltså i minska antalet arbetslösa i kommunen med ett 30-tal redan i januari. LARS O WESTIN

11/12 1968

Hemek tänker inte etablera i sig i Rossön

Hede (ÖP). Någon etablering i Rossön har Hede mekaniska ingen tanke på, säger direktör Carl Larsson i Hemek. Det enda man är intresserad av är en del av maskinerna om de nu visar sig vara i gott skick. På tisdagen gjorde några representanter från Fjällsjö kommun ett besök i Hemek men det var ett rent studiebesök närmast för att se på tillverkningen i den händelse man själv skall försöka sig på något liknande. En del av maskinparken ur konkursboet efter Bröderna Andersson kommer man f.ö. att själv behålla och möjligheter finns att en annan industri kommer att sätta igång med ett företag i Fjällsjö som kan behöva sysselsättning för tiotalet man .

— Vi är bara intresserade av en del av maskinparken, förklarar dir. Larsson.

Fjällsjö söker nu en industri

FJÄLLSJÖ (VA) Doroverken ger sig inte. Efter att ha förgäves chansat genom att telegrafiskt öka på sitt anbud till AB Bröderna Anderssons konkursbo med 100.000 kr har företaget nu börjat inleda underhandlingar med Fjällsjö kommun om köp.

Kommunen ämnar inte, som uppgivits, driva verkstaden själv men gör allt för att få ett stabilt företag att Överta rörelsen. Från kommunalt håll i Fjällsjö förklaras att man inte är intresserad av ett företag, som kanske håller verkstaden igång en kortare tid till dess lokaler byggts på annat håll och sedan försvinner med maskiner och verktyg och låter Rossölokalema stå kvar som tomma skal.

En uppgift i en ortstidning att industristiftelsen skulle sätta igång verkstaden och låta 30- talet man få arbete redan i januari månad torde bero på ett missförstånd.

- Jag blev häpen när jag läste uppgiften, säger ordföranden i Fjällsjö industristiftelse, hr Edvin Strömgren i Hoting. Tyvärr har vi f. n. inga möjligheter till något dylikt, vadan det s.k. glädjebudet var förhastat.

- Vi hoppas att finna en solid firma som vill börja eventuellt filialverksamhet i Rossön och hoppas ännu så smått på Hede Mekaniska.

4/1 1969

Spelet om konkursboet fortsätter Verner Andersson vägrar sälja

Rossön (ÖP) Spelet om konkursboet efter AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön fortsätter. Detta trots att tidigare beslut stod fast. Det kommunägda Doroverken i Dorotea vägrar att släppa taget. Dess verkställande direktör Verner Andersson, f.d. VD idet konkursdrabbade företaget, fortsätter att överraska. Han kritiserade handläggningen av affären och vägrar i en skrivelse till konkursförvaltaren att försälja Industrilokalerna i Rossön.

Stiftelsens ordförande inte nervös för utgången

Det har Andersson rätt att göra i egenskap av delägare i AB Bröderna Anderssons verkstäder. Enligt konkurslagen heter det nämligen att konkursförvaltaren inte kan sälja fast gendom utan geldenärens medgivande. Den möjligheten var aldrig uppe till diskussion när affären av konkursboet gjordes upp i mitten av december och utspelet kommer nu som en obehaglig överraskning och en käpp i hjulet för industri stiftelsen i Fjällsjö.

För vad ska stiftelsen med inventarier till om den blir utan lokal? Den högst delikata frågan väntas bli besvarad inom dom närmaste dagarna .Om man inte kan nå överenskommelse betyder det att fastigheten förmodligen försäljs vid en offentlig auktion.

Det kan däremot anses klart att stiftelsen får maskiner och övrigt i lösöre för 400.000 kr. Fastigheten var Vad skall stiftelsen med inventarier till om den blir utan lokal? Doroverken vägrar släppa greppet om verkstaden i Rossön. I köpe - handlingen upptagen till 125.000 kr.

Vad skall stiftelsen med inventarier till om den blir utan lokal Doroverken vägrar släppa greppet om verkstaden i Rossön.

EJ NERVÖS Hade inte trubblet med fastigheten inträffat skulle industristiftelsen nu varit i gång med sin verksamhet i Rossön. Det var meningen att i första skedet driva arbetet i egen regi med 5—6 anställda. Det bekräftar industristiftelsens ordförande Edvin Strömgren, Hoting. Han uppger sig dock inte vara särskilt nervös för utgången även om det är förargligt det som har inträffat. Varken direktör Verner Andersson eller konkursförvaltaren advokat Lars Widmark, Härnösand, var anträffbara för en kommentar på fredags kvällen.

onsdag 9/1 1969

Rossön verkstäderna säljs på auktion?

Fjällsjö industristiftelse diskuterade på tisdagskvällen ånyo frågan om förvärvandet av bröderna Anderssons verkstadsbyggnader i Rossön. Maskiner och inventarier har stiftelsen tidigare förvärvat liksom hel- och halvfabrikat från tillverkningen.

Stiftelsen beslöt nu att Invänta konkursförvaltningens och rättens ombudsman herr A Telhammers vidare åtgärder för realiserandet av verkstadsbyggnaderna. Det anses allmänt att det blir fråga om auktion, endera offentlig eller exekutiv.

Vidare diskuterade stiftelsen det planerade hantverkshuset i Hoting samt en del interna angelägenheter.

18/1 1969

Dragkampen om konkursboet fortsätter Logiskt efter förut ologiskt handlande

Rossön (ÖP) Dragkampen om konkursboet efter AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön fortsätter mellan AB Doroverken, Dorotea, och Fjällsjö Hantverks- och Industristiftelse. Industristiftelsen beslöt nämligen vid styrelsesammanträde i Rossön på torsdagskvällen att vidhålla den tidigare överenskommelsen med konkursförvaltaren, d.v.s. det i december förra året träffade avtalet Inför rättens ombudsman om att stiftelsen får köpa hela konkursboet för 425.000 kr.

Direktör Verner Andersson i AB Doroverken uppger sig inte vara förvånad över stiftelsens beslut. Kan inte konkursförvaltaren hålla överenskommelsen med stiftelsen kan exekutiv auktion bli en utväg. Det gäller då den fasta egendomen som det för övrigt råder begreppsförvirring om vad som är fast och lös egendom.

— Det är logiskt efter deras ologiska handlande tidigare. Vad dom nu kan tjäna på det ifrågasatte Andersson.

— Det är tydligen bättre att det står helt stilla än att Doroverken kommer in i lokalerna. Det drabbar inte oss i första hand. Det drabbar samhället, Rossön, säger Andersson och noterar att affären ännu inte är utagerad.

Från industristiftelsens sida uppges beslutet fattats med bygdens bästa för ögonen. Doroverken har för avsikt att stanna i lokalerna omkring ett år medan lokalfrågan löses i Dorotea. Sedan försvinner företaget och Edvin Strömgren i industristiftelsen befarar att det sedan endast återstår ett tomt skal.

— Vad vi vill är att trygga sysselsättningen på längre sätt. Det anser vi hela bygden är mest betjänt av. Har vi lokaler och utrustning då har vi större förutsättningar att göra detta, säger Strömgren.

Hade köpet gått igenom enligt den tidigare nämnda överenskommelsen skulle stiftelsen sedan haft folk i arbete i Rossön, till en början i egen regi.

Edvin Strömgren poängterar att industristiftelsen vid onsdagens sammanträde i Sollefteå inte gjorde något avkall från sitt tidigare i ståndpunktstagande och att det heller inte var möjligt att höra stiftelsens styrelse.

Herr Martin Andersson, Rossön, har hos länsstyrelsen anfört besvär över att Fjällsjö industristiftelse och förvaltaren i AB Bröderna Anderssons konkurs fattat beslut om inköp av konkursboet. Han anför bl.a. att beslutet kränker hans enskilda rätt som gäldenär.

16/1 1969

Tar hem spelet ?

Sollefteå (ÖP) Det ser ut att bli Doroverken i Dorotea som tar hem spelet i den segslitna kampen om AB Bröderna Anderssons konkursbo i Rossön. Tidigare har Fjällsjö Industristiftelse lämnat bud på maskiner och fastigheter men den affären har komplicerats av att en del gäldenärer, däribland Bröderna Andersson själva, vägrat låta fastigheten säljas under hand.

Vid sammanträde på onsdagen i Sollefteå med konkursförvaltningen och representanter för AB Bröderna Anderssons, Doroverken och Fjällsjö kommun tog affären en sensationell vändning. Preliminär överenskommelse om att Fjällsjö Industristiftelse avstår från maskiner och inventarier och att Doroverken övertar hela anläggningen träffades. Doroverken kommer att omedelbart igångsätta produktionen i Rossön.

Hr Edvin Strömgren i Fjällsjö Hantverks- och Industristiftelse:

— Stiftelsen anser att affären inte är avgjord. Vi kommer i kväll att ta ställning i denna fråga. Vi ser som främsta mål att en tryggad sysselsättning ges. Om Doroverken får fabriken kommer man bara att ha produktion igång ett år. Sedan står lokalen tom. Därför är vi en aning betänksamma mot det förslaget.

— Jag kan bekräfta att ett preliminärt avtal upprättats men att vi fortfarande inte har några namnteckningar på handlingarna — säger dir. Verner Andersson i Dorotea på torsdagsmorgonen.

— Så fort vi kommer över nycklarna till fabrikslokalen är vi beredda att köra igång och produktionsinriktningen blir den samma som vi hade tidigare, säger herr Andersson.

Torsdag 9/1 1969

Dorotea exportsatsar

Sonderingar i Afrika för mångmiljon - order

Dorotea (VK) Hans G:son Spejare har tillsammans med en delegation på fem man åkt till norra Afrika för att med ett amerikanskt oljebolag förhandla om leveranser av kontors- och bostadsvagnar. Om man träffar överenskommelser med det amerikanska bolaget betyder det en affär på flera tiotal miljoner. Affären kommer att ge arbete åt Polarvagnen i Dorotea samt Doro - Verken, men den betyder också mycket arbete utanför kommungränserna, nämligen för Åseles del eftersom Nilsson & Söner AB tillverkar inredningar för AB Polarvagnens räkning. Doro - Verken, som skall tillverka stål konfektion till de tänkta exportvagnarna, kommer naturligtvis att välkomna en stororder av det här slaget. — Vi håller tummarna för våra förhandlare där nere, men vi kan naturligtvis inte göra alltför stor förhoppningar, säger Doro- Verkens verkställande direktör Sven Andersson.

I delegationen ingår, förutom Spejare som är ordförande i industribolaget. bolagets verkställande direktör Hilding Grundström, ordföranden i AB Polarvagnens styrelse advokat Bengt Ljusberg, Sundsvall samt AB Polarvagnens direktör Håkan Wallin, Doro - Verkens direktör Verner Andersson och fabrikschef Einar Nilsson för snickerifabriken Nilsson & Söner i Åsele.

På lördag väntas industrimännen tillbaka från sin förhandlings resa och man ställer sig i dag frågan i Dorotea: Kommer resan att innebära ökad sysselsättning för de nystartade industrierna?

En sexmanna delegation med Hans G:son Spejare, Dorotea i spetsen spanar i Nordafrika efter möjligheter att

Måndag 13/3 1969

Afrika fararna hemma fyllda av optimism

Dorotea (ÖP) Afrika fararna från AB Polar vagnen och Dorotea kommuns Industribolag har Återvänt efter sin uppmärksammade flykt Utan order, men fyllda av optimism tog sexmanna delegationen svensk mark på söndagen. — Resan till Algeriet har varit mycket givande och den har definitivt klargjort att möjligheterna att göra oss gällande i sammanhanget noga bör undersökas, omtalar direktör Håkan Wallin i AB Polarvagnen. Med hänsyn till projektets omfattning kan man inte uttala sig om den fortsatta utvecklingen. Initiativet till resan togs sedan Polarvagnen kontaktats via ett svenskt konsultföretag beträffande leveranser i linje med Polarvagnens produktion. Med tanke på att det kan bli fråga om export i mycket stor omfattning inkomplades Dorotea Industribolag.

Det har ansetts nödvändigt att på ort och ställe studera projekten och förhållandena där innan ställning tas. Under besöket har delegationen haft god hjälp av svenska legationen i Alger och förutom i Alger har man varit ute i Sahara öknen, där det råder full vinter.

— Enligt uppgifter är ett amerikanskt oljebolag inblandat i affären?

— Det är flera som är inblandade. Det företaget är det inte mer än något annat, uppger Wallin.

— Besöket i Algeriet har inte något med vår nuvarande produktion att göra. Vi är inte beroende av order från Algeriet och vi ha inte varit ute för att söka något objekt för att klara sysselsättningen i vår nuvarande fabrik, betonar Wallin.

I resan har deltagit förutom Wallin, Polarvagnens styrelseordf. advokat Bengt Ljusberg, Sundsvall, kommunalfullmäktiges och Dorotea Industribolags ordf. Hans G:son Spejare, Hilding Grundström, verkställande ledamot i industribolaget, tillika ordf. i AB Doroverken, dir. Verner Andersson, vd i AB Doroverken och fabrikör Einar Nilsson, från AB. Nilsson & Söner i Åsele.

Bild: Håkan Wallin, direktör i AB Polarvagnen med styrelse--ordföranden i samma företag, advokat Bengt Ljusberg, Sundsvall bakom ryggen har återkommit från Afrika

Herrarna gjorde på söndagen ett kort besök på den i lördags öppnade internationella husvagnsmässan i Malmö. Bland utställarna är AB Polarvagnen. Wallin noterar med tillfredsställelse att intresset för husvagnar är större än någonsin. — Det har enligt samstämmig uppfattning aldrig varit så positivt som i år. Vet inte vad det beror på. Uppåt har det alltid varit sedan vi började men i år är intresset enormt, säger Wallin.

Polarvagnen håller nu på att utöka sin personal i Dorotea och f.n. är omkring ett 40 - tal anställda och man siktar på femtio under våren. Företaget koncentrerar sig nu på att bygga ut sitt nät av försäljare inom landet och målet är en representant i varje större stad.

Tisdagen den 7 Januari 1969 VÄSTERNORRLANDS ALLEHANDA

Ordet fritt **BRÖDERNA ANDERSSONS FÖRETAG I ROSSÖN**

Avvecklingen av Bröderna Anderssons i Rossön konkursbo har under den senaste tiden föranlett en del kommentarer med anledning av Bröderna Anderssons framställning till konkursförvaltaren dels att man skulle uppskjuta försäljningen av boet och dels försäljningen av fast egendom. Med anledning av vad som skrivits härom har fabrikör Verner Andersson begärt plats för följande:

Det är inte Doroverken utan konkurs gäldenärerna d.v.s. Bröderna Andersson i Rossön, som anfört kritik mot konkurs förvaltningens sätt att föra förhandlingarna angående försäljning av konkursboet. Man har därmed eftersträvat en för borgenärerna så gynnam avveckling som möjligt.

I detta syfte har Bröderna Andersson ej velat medge en sådan försäljning av den fasta egendomen som konkursförvaltningen tänkt sig.

Genom dessa åtgärder har Bröderna Andersson tillfört konkursboet ökade intäkter med minst 100.000 kr.

Bröderna Andersson har genom en ombudsman, advokat Anders Pelhammar i Sollefteå, begärt att försäljningen av boet under alla omständigheter skall uppskjutas och att Bröderna Andersson t.v. får fortsätta tillverkningen i Rossön.

Doro-verkens Mekaniska AB är ett självständigt och privatägt företag med en redan etablerad verksamhet. Det är självklart att Doroverk en inte kan eller har något intresse av att blanda sig i förvaltningen av Bröderna Anderssons konkurs. En uppgift i Östersunds - Posten att det ar Doroverken som "vägrar släppa taget " är alltså oriktigt och. dementeras härmed liksom påståendet att Doroverken skulle vara kommunägt. I övrigt synesi uppgifterna i ifrågavarande artikel ha förväxlat så långt Bröderna Andersson har kännedom om omständigheterna. Efter konkursförvaltarens kungörelse ha Doroverken på ett affärsmässigt korrekt och vedertaget sätt ingivit anbud om förvärv av konkursboet. Det ankommer därefter på konkursförvaltningen att pröva anbuden och anta det som enligt konkursförvaltningens syn på saken är det för boet mest gynnsamma. N å got annat ges icke. Det uppges i ÖP: s artikel att hr Strömgren i Fjällsjö inte är särskilt nervös för utgången. Detta kan möjligen bero på att hr Strömgren inte har tillräckliga kunskaper om vad han just nu sysslar med. Oron kanske ökar när han upptäcker att industriell produktion också kräver produktions program och branschkännedom.

Inom Bröderna Andersson vill man framhålla, att då Fjällsjö kommun under förhandlingarna förklarade att man inte ville ställa den borgen som erfordrades frånhände man sig samtidigt en väl etablerad industri med bransch kunnigt folk, god ordertillgång och ett i övrigt gott utgångsläge i en begynnande högkonjunktur inom det område där företaget verkar. Detta hade man kunnat få för ungefär hälften av de pengar som man nu är beredd att satsa på något så ovisst att man inte kan lämna nödtorftig information om sina planer. Härigenom nödgades företaget på grund av brist på likvida medel att begära sig i konkurs. Redan vid första borgenärs sammanträdet uttrycktes från sakkunnigt håll stor förvåning över att företaget med sina goda reallgångar skulle nedläggas genom konkurs.

Verner Andersson

13/1 1969

I Aktiebolaget Bröderna Anderssons Verkstäders, Rossön, vid Ångermanlands västra domsagas häradsrätt anhängiga konkurs har gjorts efter bevakning. Anmärkningar mot bevakningen må framställas senast den 29 januari 1968. Anmärkningsskrift — i två exemplar — ingivs eller insänds med posten till konkursdomaren, adress fack 2015, 88102 Sollefteå 2. Under anmärknings tiden hålls bevakningshandlingen tillgänglig för granskning hos advokaten .Lars Widmark, Storgatan 37, Härnösand.

Förlikningssammanträde kommer att hållas inför rättens ombudsman den 19 februari 1969, klockan 16, hos advokaten Anders Telhammer, Djupövägen 12, Sollefteå. Möjligen återstående tvistefrågor handläggs vid Ångermanlands . västra domsagas häradsrätt den 5 mars 1969, klockan 13.30, i domsagans kansli, Storgatan 100 A, Sollefteå.

Sollefteå den 10 januari 1969 **Konkursdomaren**

ANBUD

Härmed infortras anbud i sin helhet eller delar på monteringsverktyg, varulager, reservdelar, personbil, lastbil och 2 st. traktorer från AB Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön konkursbo. Förteckning över den lösa egendomen ifråga kan erhållas genom kommunalkontoret. Backe, tel 0624/104 30. Upplysningar lämnas per tel. 0671/10373, 0624/20008 eller 104 30. Anbud märkta "Konkurslager" skall vara Fjällsjö kommuns hantverks- och småindustristiftelse, adress fack 32, 880 60 Backe tillhanda senast den 22/3 1969.

STYRELSEN

Måndag 27/1 1969l

"Från allmänheten".

Utredningarna i Fjällsjö

När man har läst tidningsartiklarna om Fjällsjö kommunalkontors stridstrupper då frågar man sig vad det egentligen är som försiggår där. Om kommunalnämndens och kommunalfullmäktiges ledamöter kunde få ett slut på detta bråk, då skulle det också bli slut på tidningsskriverierna, som är en skam för kommunen. Man måste av vad som skrivits undra om det ligger hat, hämnd eller lust att nedgöra, förgöra en medmänniska som inte ens försöker försvara sig.

För någon vecka sedan fanns en artikel om kaos på Fjällsjö kommunalkontor. Arbetet låg efter, räkningar obetalda, och protokoll oskrivna. Så kommer en artikel om utredning av tjänstemans fel och brister i tjänsten

Då frågar man sig varför läger chefen för kommunalkontoret inte ner lika mycken nit och för att få de löpande arbeten färdiga i tid, som att gräva i flera år efter gamla luntor och protokoll för att kunna nedgöra denne tjänsteman, som måste ha innehaft tjänsten i mer än 10 år, eftersom utredning skulle göras för den tiden. Vad kostar en sådan utredning, kanske 50.000 kronor?

Varför har aldrig klagan framförts mot denne tjänsteman förut och varför försvarar sig Inte tjänstemannen. Är det möjligt i så att klokheten tiger medan dårskapen bräker.

Borde det inte ligga i kommunalnämndens och kommunalfullmäktiges intresse att få detta ur världen eller har nämnderna blivit sådana att de bara håller med den som har övertaget. Nej, fram för humanare samarbets förhållanden på kommunalkontoret. Det skulle inte förvåna mig om ingen sökande anmält sig till de utannonserade platserna. Ingen sticker väl näsan i ett sådant getingbo frivilligt.

Med Britta Borg säger jag: Gör något gubbar!
Torparkäring i Tåsjö

Fjällsjö kommuns kansli avdelning orkar inte längre

Backe (ÖP) Fjällsjö kommun sedan kommunsammanslagningen överansträngda kansliavdelning orkar Inte med sin arbetsbörda. Trots att personalen vid Fjällsjö kommunalkontor ofta arbetar över långt utefter kvällarna och den kamerala avdelningen tillfälligt är förstärkt med två personer. Tack vare datateknikens hjälp lovar man dock att få ut bostadsbidragen i rätt tid. D.V.S. senast den 25 januari.

Det råder f.n. en icke önskvärd ordning, säger chefen vid kontoret, kommunalkamrer Jan Berglund med anledning av att kommunalnämndens ordförande nu själv fått lov att hoppa in för att få ut nödiga handlingar till sina ledamöter som även framgick av torsdagens ÖP.

Möteskalendariet för föregående år spräcktes och en växande eftersläpning har uppstått. Berglund anser att nämnder och styrelser inte visat nödig respekt genom att komma i god tid med sina ärenden.

— De skall fram till i morgon — har varit en återkommande fras. Berglund räknar i dock med att komma ifatt under vintern.

— Den stora arbetsanhopningen är och för sig ett bekymmer som många förvaltningar dras med i dessa dagar. Arbetsuppgifterna blir flera och mera omfattande. Jippt med statliga bostadstilläggen har exempelvis medfört ökat arbete, säger Berglund men lovar att bidragen skall vara de sökande tillhanda i utsatt tid.

Men så har man också på sluttampen fått lov att utnyttja datatekniken. Datamaskinen har t.o.m. fattat besluten om vad varje sökande skall ha i kronor räknat. De kommunala och de nya statliga bostadsbidragen betalas ut samtidigt och för Fjällsjö kommun betyder det c:a 50.000 kr per månad åt de 600 sökanden. Av det svarar staten för omkring 40.000 kr och kommunen för resten.

1/8 1969

Fjällsjös uppvaktning hos AMS resultatlös?

Hoting (ÖP) Arbetslösheten i Fjällsjö kommun är nu mer skrämmande än någonsin, över 230 personer går utan jobb sedan AMS denna vecka penetrerat de anställda vid AMS skogsstation i Hoting. Det rör sig om ett 20 - tal man. Kommunens delegation som på fredagen uppvaktade arbetsmarknadsstyrelsen i Stockholm återkom utan något påtagligt resultat. Uppvaktningen beslutades i kommunalnämnden så sent som på torsdagen och företogs med anledning av statsmakternas beslut att stoppa nya beredskaps arbeten och att pågående arbeten måste läggas ned redan den 31 mars. Det sedan efterfrågan av arbetskraft ökar i södra Sverige.

Fjällsjö kommun har flera ansökningar om statsbidrag inne all flera beredskapsarbeten som nu måste - skjutas på framtiden. Bl.a. hade man hoppats få igång en rad VA - projekt Endast ett (mindre arbete för c:a 80.000 kr i västra Hoting får startas. Det kommer igång nu efter helgen och ger jobb för 4—5 man. En droppe i havet när man behöver arbete åt 100 - tals arbetslösa.

Delegationen pekade vid uppvaktningen på dom meniga vägar som är i miserabelt skick och behöver rustas upp. Inom de aktuella områdena finns dock inga vägbyggen upptagna i den närmaste femårsplanen. Smärre vägförbättringar är allt man kan hoppas på i det avseendet. Återstår snart bara en sak för de arbetslösa — att flytta söderöver.

— Det är naturligtvis teoretiskt möjligt men det är inte lätt när flertalet av de arbetslösa är i åldern 50 år och äldre och starkt lokalt bundna, säger Edvin Strömgren, Hoting, när han sent på fredags kvällen återkom från Stockholm. För ungdomen i finns Inget annat val än att flytta.

Förutom Strömgren Ingick i uppvaktningen kommunalnämndens ordförande Alrik Ohlsson, Rossön, kommunalkamrer Jan Berglund, Backe och kamrer Gustaf Nilsson från snickerifabriken Nilsson & Söner AB,

Hoting. Nilsson deltog eftersom företaget har planer på att bygga en lackerings avdelning till sin fabrik i Hoting. Utsikterna att få AMS-medel för det ändamålet bedöms som gynnsamma. Närmast ska nu ritningar framställas inför den planerade utbyggnaden.

VA Fredagen den 14 mar. 1969

Veckosluts fråga i Rossön:

Doro verken vill komma överens med stiftelsen

BACKE (VA)- För närvarande vet vi inte vilken tillverkning som kommer att ske i Rossöverkstad. Våra händer är låsta så länge som köpet av verkstaden inte är klar.

Industristiftelsens ordf. Edvin Strömgren, i Fjällsjö, säger detta all VA. Rossöverkstad, f.d. Bröderna Anderssons, kommer att säljas på exekutiv auktion så snart som läns styrelsen gett klartecken. Det torde dröja ett par månader.

- Vi har ju för avsikt att lösa in verkstaden och hoppas så fort som möjligt få igång någon verksamhet. Arbetslösheten är ju stor och det behövs verkligen något som kan lindra den.

Verkstaden med fast och lös egendom beräknas kosta c:a 430.000 kr.

Direktör Verner Andersson, Doroverken, säger till VA:- VI vill så väldigt gärna förhandla med industristiftelsen i Fjällsjö och har kontaktat dem ett tiotal gånger men inte fått något gensvar. Att vi kommer att vara med i budgivningen om Rossöverkstad får man förutsätta. Vi behöver lokalerna temporärt, ca ett år, men sedan får stiftelsen gärna ta över. Vårt lokalbehov är ganska stort och Rossöverkstad är en fin lösning. Det varulager som finns där nu sjunker varje dag som går mer och mer i värde och vi vill ha en uppgörelse till stånd så snabbt som möjligt.

I veckoskiftet skall åter Doroverken försöka komma överens med industristiftelsen om Rossöverkstadens framtida öden. Vi hoppas på de kommande förhandlingarna, slutar direktör Andersson.

28/3 1969

Advokatens anmälan av konkursförvaltare lämnad utan åtgärd

Anmälan mot advokat Lars Widmark, Härnösand, förvaltare av Bröderna Anderssons, Rossön, konkurs har lämnats utan åtgärd. Gälldenärernas advokat Svante Natt och Dag, Stockholm, hade i sin anmälan till konkurs dommaren ifrågasatt om Widmark vid fullgörande av sitt förvaltningsuppdrag visat oskicklighet eller försummelse. I skrivelsen gjordes även erinringar mot rättens ombudsman. Gälldenärerna ville även att nytt borgenärs sammanträde skulle hållas.

Konkursdomaren finner i sin utredning att viss bristfällig kontakt rått mellan rättens ombudsman och förvaltaren, men att dessa brister synes ha varit av ringa betydelse och inte till något egentligt men för konkursboet. Konkursdomaren finner det oaktat det inträffade ge anledning att erinran om den stora vikten av att förvaltaren och rättens ombudsman i alla hänseenden vinnlägger sig om att lämna intressenter korrekt information.

Vid utredningen har konkursdomaren Informerat bl.a. advokat Sven Lindberg, Sollefteå., som företräder 35 borgenärer med sammanlagt fordrings belopp av 416.000 kronor, Fjällsjö kommun, kronofogdemyndigheten i Sollefteå distrikt och Svenska Handelsbanken om gälldenärens anmälan. Samtliga har uppgett sig ha fullt förtroende för den nuvarande förvaltaren. De ansåg också att något nytt borgenärs sammanträde inte borde hållas.

Ingenting har framkommit, heter det i konkursdomarens utslag, som visar att förvaltaren ådagalagt motvilja, oskicklighet eller försummelse vid fullgörande av sitt uppdrag, att på bästa sätt tillvarataga borgenärerna." intresse samt snabbt och förmånligt utreda boet, varför konkursdomaren lämnar gälldenärens anmälan utan åtgärd.

Konkursdomaren erinrar dock om det självklara i att förvaltaren, till undvikande av onödiga missförstånd, men även rättsförluster, håller så god kontakt som möjligt med företrädare tur gälldenären.

VA Måndagen den 19 maj 1969

Doroverken har avskedat hela arbetsstyrkan

DOROTEA (VA) AB Doroverken i Dorotea har råkat in i en svår kris. På fredagen avskedades hela arbetsstyrkan, fjorton man, därav fem tjänstemän. Verkställande direktören Werner Andersson, tidigare chef för konkurs drabbade Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön, får lämna sin post. Han efterträds tills vidare av kommunalingenjör Staffan Nordström, Dorotea. Företaget ska saneras från grunden,

Fyra verkstadsarbetare och två tjänstemän ska återanställas den här veckan.

Företaget går med förlust. Det startades i november i fjol. Doroverken är ett försök av det kommunala industribolaget att skapa sysselsättning i kommunen. Order tillgången uppges vara god. Lokalfrågan sägs däremot vara det stora problemet.

Fem av de avskedade är bosatta i Rossön,

14/6 1968

NY CHEF

Dorotea (ÖP) Doroverken AB har fått ny chef. Vid bolagsstämma utsågs verkmästare Albert Andersson, 55 år, Dorotea till ny verkställande direktör för bolaget. Han efterträder kommunalingenjör Staffan Nordström som tillfälligt innehåft posten sedan Verner Andersson avgick.

VA Fredagen den 11 april 1969

KONKURSSTRIDEN I ROSSÖN HÅRDNAR

Bröderna Andersson går till attack

SOLLEFTEÅ (VA) Som VA tidigare omtalat har gäldenären i Bröderna Anderssons Verkstads- AB: s i Rossön konkurs efter samråd med sin advokat Svante Natt och Dag beslutat överklaga beslutet av konkursdomare Olle Falenius vid Ångermanlands västra domsaga att ogilla väckt talan mot det sätt på vilket konkursförvaltaren, advokat Lars Widmark, och rättens ombudsman, advokat Anders Telhammar, förvaltat konkursboet.

Gäldenären har nu till hovrätten i Sundsvall ingivit besvärsskrivelsen. som på sina ställen är ganska pepprad. Det framhålles att konkursförvaltaren liksom rättens ombudsman gjort den riktiga bedömningen att boets rätt

bäst skulle tillvaratas om industrirörelsen med såväl fast som lös egendom såldes till samma köpare. De har trots detta inte förfarit så att en sådan försäljning kommit till stånd.

BESLUT PÅ BESVÄR BORDE HA AVVAKTATS Förvaltaren har, när det visade sig att han formellt inte hade rätt att sälja den fasta egendomen ändå fullföljt försäljningen av den lösa egendomen. Genom denna handläggning har han enligt gäldenärens åsikt klart visat oskicklighet eller försummelse. Då försäljningen av den fasta egendomen inte kunde fullföljas anser gäldenären att avtalet i sin helhet blivit ogiltigt och ett nytt sammanträde borde ha hållits med borgenärerna.

Gäldenären finner det också anmärkningsvärt att förvaltaren efter det gäldenärens besvär den 7 februari ingivits till konkursdomaren ändå fullföljt försäljning av boets lösa egendom utan att avvakta resultatet av frågans prövning hos konkursdomaren.

Advokaten åberopar även en skrivelse från bröderna Verner, Martin och Sven Andersson. De anser i denna att konkursförvaltaren och rättens ombudsman genom sitt handlande förorsakat ett inkomstbortfall på 100.000 kr. De skulle ha fullföljt förhandlingarna med Doroverken, som den 18 dec gav ett anbud på 525.000 kronor.

I stället fick Fjällsjö industristiftelse köpa en del av boet.

VAD ÄR FAST OCH VAD ÄR LÖS EGENDOM? Bröderna Andersson påpekar att stiftelsen i sin tur bjudit ut den förvärvade lösegendomen med reservationen att viss del av den kan visa sig vara fast egendom och således inte bli föremål för försäljning. Hur man ska lösa problemet att egendom som stiftelsen förvärvat som lös helt plötsligt kan visa sig vara fast, förstår vi inte, heter det. Hur ämnar förvaltaren i så fall återföra vad som är fast till boet? Det kan inte uteslutas att det låga pris stiftelsen betalat för den lösa egendomen, enligt uppgift 135.000 kr (mot 300.000 kronor enligt den ursprungliga överenskommelsen, har sin grund i den oklarhet som alltjämt råder om vad som är att hänföra till lös respektive fast. Denna menliga komplikation, en följd av förvaltarens oskicklighet och ovilja att beakta ett förmånligare erbjudanden, kunde ha undvikits, framhåller bröderna Andersson till sist.

Slutligen anför bröderna att rättens ombudsman, advokat Anders Telhammar, i mars månad till Ackordcentralen uppgivit, att oprioriterade fordringsägare inte kunnat påräkna någon utdelning, oavsett om köpeskillingen varit 100.000 kr större, samt att frågan därför i ekonomiskt hänseende främst berörde skattemyndigheterna. Länsstyrelsen skulle enligt advokat Telhammar såsom fordringsägare för skatterna inte ha funnit anledning ingripa. Vi kan inte inse, skriver bröderna Andersson, att ett så betydande inkomstbortfall kan tolereras enbart därför att det drabbar skattemyndigheterna och därmed samhället.

KONKURSEN I ROSSÖN inte misskött

TINGSDOMARE Olle Palenius i Ångermanlands västra domsagas häradsrätt, som även är konkursdomare, har nu yttrat sig om de uppmärksammade anklagelserna mot konkursförvaltare!!, advokat Lars Widmark, Härnösand, och rättens ombudsman advokat Anders Telhammer, Sollefteå, om att de två skulle ha visat oskicklighet och försummelse i sitt förvaltningsuppdrag i AB Bröderna Anderssons i Rossön konkurs.

Tingsdomaren anser inte, som den klagande gäldenären, att advokaterna misskött sitt uppdrag utan friar dem från de anklagelserna. Däremot efterlyser tingsdomaren en bättre kontakt mellan rättens ombudsman och förvaltaren. En del felaktiga eller ofullständiga uppgifter har lämnats. De har dock haft ringa betydelse och har inte varit till något men för konkursboet, framhåller han

28/5 1969

Fjällsjö ropade "hem" verkstaden i Rossön Rörelse startar igen?

SOLLEFTEÅ (VA) Den hårda striden om Bröderna Anderssons verkstadslokaler i Rossön är nu över. Fjällsjö hantverks- och industristiftelse tog hem spelet genom att på exekutiv auktion, som ägde rum på tingshuset i Sollefteå på onsdagen, bjuda 300.000 kronor för huvudfastigheten Orrnäs 3:79. Budet klubbades och godkändes sedan konkursdomaren Lars Wikmark givit bifall, varpå fjällsjö representanterna erlade 50.000 kr kontant.

Fjällsjö kommun köpte Orrnäs 3:100 för 1.000 kronor. Vad skall nu stiftelsen ha fastigheten till. Finns det hopp om en. ny industri där? - Ja, nog finns det utsikter att vi får igång en rörelse där.

Förutsättningen var att vi kunde

förvärva fastigheten. De förra ägarna hör till dem som behöver lokaler, men ingenting är bestämt, sa hr Strömgren. De förra ägarna var även med på auktionen. De ville för dagen inte göra några uttalanden om eventuell förhyrning av Rossö lokalerna.

15/6 1969

Br. Andersson vill återköpa

Bröderna Andersson vill nu köpa tillbaka sina tidigare lokaler i Rossön. En framställning i saken har gjorts till

Fjällsjö hantverks- och industristiftelse, som för närvarande utreder bolagets begäran.

Stiftelsen ropade "hem" fastigheten vid en exekutiv auktion, som hölls i Sollefteå förra veckan. De tidigare ägarna var också med på den auktionen, men något bud gav de inte.

226 utan jobb i Fjällsjö

BACKE (VA) Vid arbetsförmedlingens räkning för april var 226 personer utan arbete i Fjällsjö kommun. Det är en ökning med ett 100- tal jämfört med samma tid i fjol. Jämfört med förra månaden är ökningen 5 personer.

69 personer är sysselsatta i beredskapsarbeten. 62 arbetar vid skyddade verkstaden i Hoting. Merparten av de arbetslösa är över 60 år.

Får jag be om ordet Varför satsar Fjällsjö inte på glesbygderna ?

När det vid Fjällsjö kom fullmästarens senaste sammanträde beslöts att genomföra den Fröhlanderska skolutredningens besparingsförslag med bl.a. indragning av Grundsjö och Vängels skolor, är det inte utan att man känner sig föranlåten att instämma i vad Ragnar Oldberg skriver om Frostvikens förre kommunal nämnds ordf., författaren P.O. Sundman, i en artikel i Jordbrukarnas Föreningsblad nr 14: Glesbygdens företrädare som uppfostringsmiljö är själva kärnan, ty vad som gjorde P.O. Sundman till förkämpe för glesbygden, var erfarenheten av de skamlösa orättvisor som för Öppen ridå driv med de avsidens bosatta.

I denna utredning skulle t.ex. för Grundsjö skola nettobesparingen utgöra 30.003.—. Det är väl troligt att för skolstyrelsen summan kan vara riktig; enl. Samuel Johnson är ju "round numbers are always false", och denna summa är ju på 3:— när, men B om det också gäller för kommunen är en annan sak. Vad betyder t.ex. löner för 20.000.— till städ och bespisingar personal? Kanske deras vara eller icke vara för dem och deras ev. familjer?

Vad betyder en nedläggning av skolorna för möjligheten att kunna behålla affärerna?

Att mista både skola och affär i en utby är en mycket allvarlig trivsel- och servicesänkning, som kan föranleda ökad utflyttning.

Varje invånare i Fjällsjö ger, som framgår av folkräkningen, en skatteinkomst 1970 på 1596.— till kommunen.

Om skolnedläggningarna skulle föranleda ökad utflyttning kan kanske besparingarna för by tas till sin motsats.

Enligt flerårs budgeten skall den garanterade skattekraften per invånare i Fjällsjö för 1970 utgöra 120 skattekröner. Grundsjö 102 invånare ger enl. denna 12.240 skattekröner å 13:30 = 162 792.— Hur mycket får Grundsjö av dessa pengar? Den bittra sanningen är, att småbyarnas skattekraft går till investeringar och aktiviteter i de större tätorterna, under det att glesbygderna får det sämre och sämre. Om man som glesbygd räknar Fjällsjös alla byar under 130 invånare, uppgår befolkningen till 3.083 personer, vilket i 1969 åra stat skulle ge i kommunalskatt c:a 4.385.000.—.

Nettoutgifterna för skolstaten 1969 är 4.459.700.—, alltså finansieras skolväsendet, kommunens största utgiftspost, så gott som fullständigt av glesbygden, och ändå anses av många att en besparing av c:a 3,5 öre

per skattekröna är avgörande för kommunens väl och ve.

Bidrag till får stängsel i all ära, men nog borde väl kommunen kunna satsa mera på glesbygderna, det är väl ändå där folkminskningen drabbar hårdast.

Man kan väl säga, att glesbygden liknar en svårt trafikskadad människa, men där kan samhället kosta på intensiv vård som i lyckliga fall kan rädda liv, det är på tiden att även glesbygden intensiv vårdas, istället för att låta den ligga och självdö sen man tagit ! från dem sängkläderna. Konstgjord andning behöver ju inte innebära respirator vård i all framtid.

Per Persson, Jansjö

Rossön (VA) Medan bud och motbud om kommunala satsningar studsar som pingpong'; ollar kring Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön står de anställda oroliga, osäkra om framtiden. — Vi vill inte flytta om det finns möjlighet att stanna kvar. Får vi en tryggare sysselsättning om företaget kommer till Dorotea? Räcker det med 250.000 från Fjällsjö kommun för att rädda "Brödernas" kvar i Rossön? Ett femtiotal av de 51 personer som är sysselsatta vid företaget har egna fastigheter. Lämna Bröderna Anderssons Verkstäder bygden så torde det vara svårt att få tillbaka de värden som lagts ner i fastigheterna. Stiftelsen Fjällsjöhäus hyresfastigheter i Rossön är också till allra största delen bebodda av företagens anställda.

De som har egna hem, i de som varit bosatta här från barndomen kommer det bli problem för ifall vi måste avveckla, säger verksamhetschef Martin Andersson, av de tre bröder som har aktierna i bolaget. — Jag har själv två fastigheter i Rossön, och lika lite som någon annan av oss vill jag lämna Rossön. Vår strävan är att vara kvar i bygden i göra det möjligt att den fungerar. Det kärva läget har gett oss svårigheter. Företaget är inte på något sätt konkursmässigt, men vi behöver rörelsekapital. Lagerhållningen har ökat med omkring 300.000 kr. Kostnader för råvaror och löner måste täckas." Vi säljer visserligen för ca 300.000 kr i månaden, men normalt bör försäljningen vara 400.000 kr per månad. Tendensen håller dock på att ljusna.

På lagerutrymmet invid verkstaden står ett stort antal färdiga och halvfärdiga vagnar. En del tillhör ANA, i Nyköping, en del ingår i en order på skogstransportvagnar till Jugoslavien. Eftersom Rossön-företaget inte får likvid i förskott blir det en kännbar kredithållning under rådande förhållanden, Martin Andersson: — Kommunen har ett stort ansvar. Problemen om vi avvecklar i drabbar inte bara Rossön utan hela Fjällsjö kommun. Det finns en massa folk inom bygden som tror att det i är vi bröder som skall fara väl av det stöd som är aktuellt. Så är inte fallet. Men vi tänker inte lämna ifrån oss aktiemajoriteten. Kommunen är erbjuden 50 proc. Kommunalnämnden har bjudit 75.000 kr för 51 proc.

Från industriaktiebolaget i Dorotea ligger budet mycket högre. Håller Fjällsjö kommun fast vid 51 procent innebär det att man får köpa hela företaget.

Inklusive de anställdas familjer torde ett par hundra personer vara beroende av Bröderna Anderssons verksamhet i Rossön. Den utbetalade lönesumman under 1967 var 1.238.000 kronor. Företaget startade 1948 i Rossön. och byggde ut för tretton år sedan. En del av de anställda har varit med från de första åren. 5—6 år är något av "minimigräns" för anställningstiden. Några har flyttat till andra orter, men kommit tillbaka till Rossön.

Kjell Erik Bölander, kassör i sektionen: — Jag tycker att informationen från företagsledningen kunnat vara bättre. Vi vet så Ute. Vi vet inte hur länge sysselsättningen är tryggad. Får vi mera jobb om vi far till Dorotea? Nog är det ovisst för oss.

Kommunens krav om bokslut för 1967 och första kvartalet i år är rimligt om man skall satsa. Sektionen har inte tagit ställning till något handlande i ärendet före kommunalfullmäktiges sammanträde den 13 maj.

Redan den 28 februari varslades om permittering för 15 man. 4 man är uppsagda. Martin Andersson: — Vi har varslat både länsmyndigheter och kommun om ytterligare permitteringar. Får vi inte rörelsekapital måste vi stänga helt.

Torsten Lundgren, kamrer, har arbetat vid företaget sedan 1954. Han byggde 1959 ett egnahem på ön. Taxeringsvärdet på fastigheten sjönk med 10.000 vid senaste taxeringen, genom det något avsides läget.

—
Måste vi lämna Rossön så blir det problem. Då blir nog fastigheten inte mycket värd Anna-Lisa Andersson, maka till en av delägarna i familjeföretaget, säger: — Det kan finnas både fördelar och nackdelar med en flyttning. Om man tänker på barnens vidare utbildning är det inte så lyckat att bo i Rossön. Men vi har också en nybyggd fastighet — den är byggd 1960 — och det blir en onödigt stor och dyr sportstuga . . . Man ser inte pessimistiskt på en sak förrän det verkligen är allvar. Man skjuter undan tanken tills det blir definitivt.

Verkstadschef Martin Andersson fick i måndags förfrågan från en byggnadsfirma som ville leverera stommen till en ny fabrik i Dorotea. — Det är inte aktuellt, och vi bygger inte själva om det blir flyttning..

Arne Nordström, 54, ordförande i fackföreningssektionen, började på verkstaden 1954. — För min del ser jag det närmast som omöjligt att flytta. Jag har en nyrenoverad fastighet, handikappfastighet, för frun sitter i rullstol. En åldrig far har jag också. Det kommer att bli svårt om man tvingas flytta.

— Vi vet att läget är kritiskt. Stöd från kommunen är det bästa både för dem som jobbar här, för kommunen och bygden i sin helhet. Alla serviceinrättningar blir lidande, förlusterna blir stora på de tomma husen, om verkstaden avvecklar här.

I dag bildas aktionsgruppen FÖR NORRLANDS INLAND

Strömsund (ÖP) Nu ska det ske: En protestaktion, en motståndsrörelse! Aktion för bevarande av ett levande produktivt Norrlands inland eller vad man nu vill kalla det. I dag samlas representanter för en mängd kommuner från inlandslänen Västerbotten, Västernorrland och Jämtland. Avsikten och målsättningen är att med en samlad folkopinion göra klart för myndigheter och politiker att man ser utarmningen och den ständiga utflyttningen från norrländska inlandet som ett allvarligt hot inte bara mot den enskildes existens utan också nationalekonomiskt. Protestaktionen avser att under alla förhållanden fästa myndigheterna

— de maktthavandes uppmärksamhet på förhållandet att den nuvarande målmedvetet förda politiken med utarmning av norrländska inlandet inte på något sätt har folkets välsignelse. Intresset för det inledande sammanträdet i kväll har visat sig vara enormt. Deltagarna skär över de flesta partigränser. Aktionsrörelsen avser inte heller att vara politiserad i något avseende.

— Anledningen till den här aktiviteten är en allmän känsla av vanmakt och hjälplöshet inför vad som håller på att hända med en hel landsdel, säger initiativtagaren Siwert Örholm, Dorotea. Det måste göras något aktivt.

Mest intill revolutionerande. Man ser inte någon normal parlamentarisk väg som inte redan har prövats. Efter kontakter med representanter från de tre inlands länen ges i det i flera fall spontant uttryck för i att en sådan här aktion är vad man själva funderad över, något som man tydligen gått och väntat på. Vi är helt klara över att arbetsmarknadsverkets målsättning Sedan länge är att fungera som dammsugare i inlands länen. Att suga upp allt produktions dugligt folk till området söder om Dalälven för att Inom en nära framtid fullt sanningsenligt förklara att i Norrland finns inte längre några människor att lokalisera industri till.

Det är den bistra sanningen, säger Siwert Örholm och deklarerar en uppfattning som han med stor säkerhet inte är ensam om. I kväll bildas aktionsgruppen för Norrland inland där riktlinjer dras upp för ett program med målsättning att aktivera de människor som finns kvar, att med gemensamma ansträngningar arbeta för att bevara ett levande produktivt norrländskt inland.

Fotnot: Siwert Örholm är folkskollärare i Dorotea sedan några år tillbaka inflyttad från Småland och politiskt aktiv i bland annat Doroteas kommunalnämnd.

2/8 1969

Nya erinringar mot industrin i Rossön

ROSSÖN (N) Fjällsjö hantverks och industristiftelse att till en företagare Småland överta den egendom, som man löste in på auktionen efter bröderna Anderssons konkurs, har resulterat i en skarp skrivelse från bröderna Sven, Werner och Martin Andersson i Rossön, tidigare ägare till industrin. I skrivelsen ställer sig

bröderna bland annat tvekande Inför stiftelsens laglediga beslut om. detta följer de stadgar som är uppsatta för nämnda stiftelse. Kan en företagare inom samma bransch ha på annan ort intresse att etablera sig i Rossön undrar man vidare. Man tror att inom en snar framtid kommer de olika verkstadsattiraljerna att skingras till huvudfabriken i Småland.

Fjällsjö industristiftelse har vidare sålt 10 svetsar i rad till en smålandsföretagare för ett mycket stort under pris. Medan vår industristiftelse säljer dyrbara inventarier för fantastiska underpriser blomstrar den småländska industrin sägs det bland annat i skrivelsen.

Protestskrivelsen avslutades med ett förslag där fullmäktige föreslås utreda industrins framtida öden. En bilaga till skrivelsen har tillställts industristiftelsen där de tre bröderna hävdar att en hel del ritnings material, konstruktioner och patenter är att betrakta som personliga, varför de kommer att ta till rättsliga åtgärder

. om den nye företagaren använder dessa utan deras medgivande. Det material som de tre anses som sitt personliga kommer även att hämtas från verkstadsbyggnaden och skulle något av detta vara borta kommer likaledes rättsliga efterräkningar.

28/6 1969

Smålands- företagare intresserad av Rossön

BACKE (VA) Det håller nu på att klarna beträffande användningen av bröderna Anderssons f.d. verkstadslokaler i Rossön, numera inköpta av Fjällsjö hantverks- och industristiftelse. Underhandlingar har en tid förts mellan stiftelsen och en större företagare i Västervik som har specialtillverkningar och utför rationaliseringsarbeten för industrin. En välbekant konstruktionsfirma är mellanlänk. Västerviksfirman har vissa intressen att utöka sin verksamhet med en filial rörelse i våra trakter. Även med en annan firma drivs underhandlingar. Beslut i endera riktningen torde vara att vänta den närmaste tiden.

1/8 1969

En rejäl råsop mot Fjällsjös industristiftelse handhavandet av den egendom som inköpts av Bröderna Anderssons verkstäder AB konkursbo, förfarit i enlighet med stiftelsens stadgar och med kommunens bästa för ögonen.

Rossön (ÖP) Bröderna Verner, Martin och Sven Andersson, alla tre tidigare delägare i Bröderna Anderssons verkstäder AB i Rossön har serverat en riktig råsop mot Fjällsjö kommuns Hantverks- och småindustristiftelse. Stiftelsen har som ÖP tidigare meddelat beslutat att överlåta den egendom från Bröderna Anderssons konkurs som stiftelsen köpt på auktion till en företagare från Småland. Med anledning av detta har de tre ovan nämnda bröderna i en skarpt formulerad skrivelse till Fjällsjö kommunalfullmäktige begärt att fullmäktige till skyndsam prövning upptar frågan huruvida kommunens Hantverks- och småindustristiftelse vid

I skrivelsen ifrågasätter bröderna Andersson om en företagare från annan ort, verksam inom samma bransch, verkligen kan ha intresse för etablering i Bosson. — Syftet med ett sådant förvärv torde i de allra flesta fall vara att företagaren vill komma över maskiner, ritningar och tillverkningsmetoder, som han kan göra sig nytta av i sin egentliga verksamhet på den ort han verkar heter det bland annat. Stiftelsen kritiserar vidare för att den tillåtit en företagare från Småland att köpa 10 st. svetsaggregat för 1.500 kr per styck, ett pris som endast till en tredjedel motsvarar aggregatens värde.

— Medan vår industristiftelse säljer dyrbara Inventarier för fantastiska underpriser blomstrar den småländska industrin. Det borde Inte få ske på vår bekostnad, skriver de tre bröderna Genom den kommunala stiftelsens senaste steg att överlåta hela verkstadsrörelsen till nämnde företagare anser bröderna Andersson att en uppenbar risk föreligger för att tillgångarna i företaget inom den närmaste framtiden kommer att skingras .Bröderna anser i skrivelsen att detta kan ske genom utbyte till sämre inventarier. försäljning eller bortförande till annan ort. Syftet med stiftelsens förvärv av konkursboet, att skapa arbetstillfällen för de tidigare anställda blir därigenom helt spolerat.

Den digra skrivelsen mynnar ut ett förslag om att fullmäktige tillsätter en utredning som förutsättningslöst skall undersöka om och i vilken form verksamheten i Rossön skall fortsätta. Under tiden rekommenderas kommunen att anställa dugligt folk som kan göra färdiga de halvfabrikat som finns i lager och som av de tre bröderna värderas till en halvmiljon. Därigenom skulle arbetstillfällen för ca 10 man omedelbart kunna erbjudas och dessa tio skulle successivt kunna övergå till nyproduktion. Genom ett dylikt arrangemang skulle man enligt bröderna mening kunna lägga grunden för ett nytt företag i Rossön utan att man riskerar att tillgångarna och 20 års utvecklingsarbete raseras.

Som bilaga till skrivelsen ställd till fullmäktige har de tre bröderna också skickat med en inlaga som gjorts till hantverks och Småindustri stiftelsen. I denna inlaga hävdar de tre bröderna att en hel del ritningar, konstruktions idéer och patent är att betrakta som deras personliga egendom. De hotar därför med rättsliga åtgärder om dessa används av den nye företagaren utan deras medgivande. De meddelar också att de kommer att hämta det som de anses vara deras personliga egendom och om något därvid skulle visa sig vara borta kommer det likaledes att bli rättsliga åtgärder från de tre bröderna sida.

Under första hälften av juli har herr Verner Andersson undertecknat en skrivelse för herrar Torsten Lundgren, David Andersson, Sven Andersson, Sören Andersson och Raoul Nord i vilken man föreslår stiftelsen en samverkan i ett bolag som skall nybildas. Aktiekapitalet föreslås bli 100.000 kr varav stiftelsen eller kommunen skall svara för hälften och de sex herrarna för andra hälften. De 50.000 kr som de behöver hade de tänkt att få låna av industristiftelsen med personliga betalnings ansvar. I förslaget skall stiftelsen utse tre styrelseledamöter och bland dessa valdes styrelseordförande medan de tre styrelseledamöter som skulle utses av de sex brevskrivarna skulle utse vd. Det finns t.o.m. namnförslag på den tilltänkte direktören, förre kamreren vid bröderna Anderssons verkstäder AB, Torsten Lundgren, i skrivelsen begärs ett snabbt besked då de sex undertecknarna anser sig vara i stor tidsnöd. Ordföranden i hantverks- och Industristiftelsen herr Paul Wermelin Rossön till ÖP. — Jag har inte sett den uppgivna skrivelsen varför jag, självfallet inte kan kommentera den. På den punkt av skrivelsen som relaterats för med angående försäljningen av svetsaggregaten kan jag upplysa om att brödernas uppgift är felaktig. Stiftelsen har tills vidare hyrt ut aggregaten men med rätt för företagen att köpa dem. Något köpeavtal har dock ännu inte träffats.

Onsdagen den 23 juli 1969

30 FÅR ARBETE i ny Rossön - industri

Minst 30 man kommer att få anställning i Rossön före årsskiftet. Detta står nu klart, sedan Industristiftelsen efter långvariga förhandlingar med herr Gösta Nilsson, ägare av W - viks Maskin AB i Västervik, accepterat den senares bud om att börja tillverka maskiner och transports redskap huvudsakligen för massaindustrin, i Bröderna Anderssons Verkstäder AB:s lokaler i Rossön. Beslutet fattades på tisdagen vid sammanträde med Industristiftelsens styrelse. Arbetet kommer att påbörjas redan under augusti månad d.v.s. så snart den blivande platschefen kommit upp från Västervik. Till en början kommer gissningsvis 10—12 man att kunna anställas, och de skall främst syssla med vissa förberedande arbeten innan den egentliga tillverkningen kan komma igång, uppger herr Edvin Strömgren, Hoting som varit inkopplad på förhandlingarna med företagaren. — Arbetskraften kommer att rekryteras på platsen i största möjliga utsträckning, uppger herr Strömgren. Folk med vana vid maskintillverkning är självfallet särskilt eftersökta. — I januari kan vi troligen räkna med att cirka 30 man har jobb. Det kan bli fråga om ytterligare anställningar även senare, dock inte något större antal, säger Edvin Strömgren.

W-viks Maskin AB i Västervik sysselsätter mellan 50 och 60 man.

Onsdag 23 juli 1969

Verkstäderna i Rossön tas om hand av AMS?

LÄNSARBETSNÄMNDEN begär hos AMS att industriellt - beredskapsarbete rör sysselsättning av äldre lokalt bunden arbetskraft snarast skall ordnas i Bröderna Anderssons verkstadslokaler i Rossön, Fjällsjö kommun.

7/8 1969

Ansökan om beredskapsarbete i Rossön dras in

HÄRNÖSAND (VA) Länsarbetsnämnden föreslår hos AMS att ansökan om utförande av industriellt beredskapsarbete i f.d. Bröderna Andersson verkstadslokaler i Rossön, Fjällsjö, t.v., bordläggs; - När verkstadslokalerna stått tomma i ett år och man inte lyckats få någon företagare att etablera sig i dem gick länsarbetsnämnden in med en framställning till AMS om att de skulle få utnyttjas för industriellt beredskapsarbete, säger byrådirektör I Strömberg vid länsarbetsnämnden i Härnösand vid ett samtal, med VA. Sedan dess har som bekant hänt att Fjällsjö kommun och industristiftelsen där fått kontakt med en företagare i Västervik, som flyttar in i lokalerna under den här månaden. I avvaktan på hur den etableringen utfaller har länsarbetsnämnden t.v. dragit tillbaka sin ansökan.

Beslagtagna ritningar försenar etableringen Industristiftelsen överväger nu polisanmäla förre Rossön - chefen

Rossön (ÖP) Fabrikör Gösta Nilsson, Västervik, - skulle vid det här laget ha varit i full gång med sin produktion i Fjällsjö Hantverks- och Småindustristiftelsens lokaler, dvs. Bröderna Anderssons. Men projektet har försenats på obestämmd tid. De som hoppats på arbete måste nu ge sig till tåls. Ett nytt utspel av f.d. direktören i Rossö företaget Verner Andersson uppges vara anledningen till förseningen. Vid ett besök i industrilokalen i Rossön lade han beslag på de värdefulla ritningarna. Andersson har i ett brev till stiftelsen meddelat att han avsåg att ta igen ritningar och i ett senare brev till konkursförvaltaren meddelat att han varit och hämtat samtliga originalritningar vilka han anser sig ha, rätt till. Industristiftelsen protesterar och betraktar Anderssons tillvägagångssätt vara egenmäktigt förfarande eftersom stiftelsen anser sig själv vara ägare till ritningarna. Ritningarna är av betydande värde vid montering av inbyggande varulager, uppges det. Fabrikör Nilsson, Västervik avvaktar. Han vill inte sätta sin fot i lokalerna förrän stiftelsen har klarat upp sitt mellanhavande med den tidigare ägaren. Stiftelsen har utan framgång sökt en uppgörelse i godo med Andersson. Nu Överväger stiftelsen att polisanmäla honom för att nå ett slutligt avgörande.

De aktuella ritningarna har varit föremål för diskussion även tidigare. Stiftelsen har hela tiden hävdat att de varit deras egendom trots att de inte var medtagna i förteckningen över konkursboets inventarier. Dels på grund av att ritningarna hade med tillverkningen att göra, var utförda av företagets personal och försedda med företagets stämpel. Och är de inte stiftelsens egendom då tillhör ritningarna konkursförvaltaren, anser stiftelsen enligt dess ordförande Edvin Strömgren, Hoting och stiftelsen var beredd att förhandla om ritningarna, uppger han. Att Andersson i det läget lägger beslag på ritningarna betraktas som fullständigt regelvidrigt.

Verner Andersson uppgav sent på tisdagskvällen att stiftelsen äger under inga förhållanden någon rätt till ritningarna.

— Dom får vidta vilka åtgärder som helst. Jag kommer inte att slappa en enda ritning så länge inte stiftelsen kan bevisa att dom är ägaren. — Jag har ritningarna, stiftelsen har bevisbördan. Lagen sätter jag mig dock inte emot.

Andersson förnekar att något försök från stiftelsens sida att nå en uppgörelse i godo inte har gjorts. Andersson anser ritningarna vara personliga ägodelar från kontoret. För direktör Gösta Nilsson betyder förseningen stora om dispositioner. Bl.a. tvingas han nu säga nej till stora kontrakt. Några planer på att dra sig ur en etablering i Rossön har han dock inte. — Vi har bestämt oss för Rossön. Det är allt jag kan säga för dagen.

Också Ström berett satsa på Anderssons verkstäder

Dorotea (ÖP). Förhandlingarna mellan bröderna Andersson i Rossön och kommunala industribolaget i Dorotea fortsatte på söndagen. Sammanträdet ajournerades i avvaktan på Fjällsjö kommunalfullmäktiges beslut i ärendet

den 13 maj. Så långt är det klart att följer Fjällsjö kommunalfullmäktige rekommendationerna från kommunalnämnden så rycker Dorotea in och erbjuder sina tjänster som är mer i överensstämmelse med bolagets önskemål. Några krav på aktiemajoritet har man inte i Dorotea. Det som är aktuellt vid flyttning till södra Lappmarken är bl.a. industribygge med ca 2.000 kvm för preliminärt kostnadsberäknat 800.000 kr. övertagande av femtio procent av industrins aktiestock innebärande 100.000 kr. (En annan uppgift gör gällande att Dorotea löser in aktier för 240.000 kr. och företaget har själv majoritet med 250.000 och röst per 10.000). Sedan är man öppen för förhandlingar beträffande borgen på checkräkningskredit för

NYA NORRLAND Måndagen den 6 maj 1968

Bröderna Andersson avvaktar Stiftelsen kan lösa tvisten

Brödratrio Verner, Martin och Sven Andersson i Rossön beslöt på söndagen att ajournera förhandlingarna med Dorotea kommun i avvaktan på beslutet i Fjällsjö kommunalfullmäktige. Inga åtgärder kommer därför att vidtagas förrän kommunens beslutande organ liar meddelat hur kommunen är villig att engagera sig i verkstadsindustrin. Måndagen den 13 maj sammanträder fullmäktige i Fjällsjö. Kommunalnämnden föreslår att fullmäktige kräver aktiemajoritet (51 procent) i AB Bröderna Andersson om kommunen skall tillskjuta rörelsekapital. 100.000 är den minimum summa som är aktuell För närvarande uppgår rörelse kapitalet till 25.000 kr. Dessutom är ett borgensåtagande aktuellt. Det gäller ett lån på 175.000 kr.

Bröderna Andersson erbjuder kommunen 50 procent av aktierna. — det tycker vi är ett hederligt bud, säger direktör Verner Andersson. Striden gäller alltså en aktie. Eller kommunal majoritet i bolagets styrelsen På söndagen var brödratrio i kontakt med Dorotea kommun.

— Vi är eniga om hur vi skall förfara, säger direktör Andersson. Förhandlingarna med Dorotea har ajournerats i avvaktan på beslutet i Fjällsjö kommunalfullmäktige. Detta har meddelats kommunalnämndens arbetsutskott. — Träffar fullmäktige inte ett beslut som är tillfredsställande, flyttar vi till Dorotea. De förhandlingar som vi fört med denna kommun är mycket positiva för vårt vidkommande. Men det tar givetvis ett till två år innan en flyttning kan genomföras.

Det är med andra ord något av ett "kallt krig" som pågår mellan företaget och Fjällsjö kommun. Buden är hårda. Kommunen kräver aktiemajoritet. Företaget hotar med att flytta om fullmäktige vidhåller detta krav. 60 -talet är anställda vid verkstadsindustrin.

Inom politiska kretsar tror man dock på en uppgörelse. De bud som lagts fram, skall ses för vad de är — utgångsbud. Mycket talar för att den nybildade kommunala industristiftelsen får lösa frågan. Den är nämligen en realitet. Fullmäktiges beslut den 1 april har inte överklagats. Det innebär att Fjällsjö kommuns hantverks- och industristiftelse kan börja fungera. Styrelsen i kommer att tillsättas vid fullmäktiges sammanträde den 13 maj.

Deras första uppgift kan bli att träffa en uppgörelse som "gagnar kommunen". Därigenom behöver 'inte fullmäktige binda sig vid ett beslut, vars konsekvenser de i dagsläget har svårt att överblicka.

INGET SAMSPEL MED POLARVAGNEN Direktör Verner Andersson dementerar alla uppgifter om att Polarvagnen i Junsele och Bröderna Andersson diskuterat ett eventuellt samarbete i Dorotea. — För ett par år sedan var den frågan aktuell. Vi hade överläggningar i Rossön. Vid den tidpunkten hade Polarvagnen lokalproblem. Vi kunde tänka oss att samarbeta om företaget flyttade till Rossön. Vissa fördelar kunde redovisas, exempelvis gemensamt lunchrum, gemensam telefonväxel och ett samarbete på det administrativa planet. Inte bara i lokalfrågan. Ett gammalt och kärt ämne som aldrig kom längre än på papperet. Men dessa tankegångar är för dagen inte aktuella. Och har därför inte diskuterats. Men direktör Andersson förnekar inte att de kan föras fram Beroende på beslutet i Fjällsjö kommunalfullmäktige. Om ett par veckor sammanträder nämligen styrelsen för AB Polarvagnen Och i den sitter direktör Andersson.

20/3 1969

Skriftväxlingen hårdnar vid konkursen i Rossön

Han har vid fullgörandet av sitt uppdrag visat oskicklighet eller försummelse skriver gäldenärernas ombud advokat Svante Natt och Dag, Stockholm i en inlägga till konkursdomaren och begär att konkursdomaren utlyser ett nytt borgenärs sammanträde.

Det är hårda ord. Gäldenären har Inget förtroende för konkurs förvaltaren. Bröderna Andersson Ifrågasatte advokat Widmarks kompetens att ensam förvalta konkursboet redan vid borgenärs sammanträdet den 19 september i fjol och förtroendet har inte ökat under det halvår som gått. Uppgift står mot uppgift. Gäldenärens ombud påstår att konkursförvaltaren överskred sina befogenheter när han den 16 december i fjol träffade avtal med Fjällsjö Industri- och Hantverksstiftelsen att sälja egendomen utan gäldenärens medgivande, vilket enligt konkurslagen är ett krav när det gäller fast egendom.

Advokat Widmark hävdade å sin sida att han av gäldenären fått löfte att sälja den fasta egendomen på anbud eller under hand. Det framgår av ett genmäle han Inlämnat till konkursdomaren. Samtidigt framhåller han att enligt konkurslagen åligger det förvaltaren att besörja de ärenden som rör borgenärerna samt vidtaga alla åtgärder att främja en förmånlig snabb utredning av boet. Detta har även i denna konkurs varit min inriktning. Jag har enligt egen uppfattning icke i något avseende åsidosatt nämnda åligganden, skriver Widmark och målar ut gäldenären som boven i dramat.

De åtgärder som från och med 27 december vidtagits av gäldenären har enligt förvaltarens mening på ett mycket olyckligt sätt försenat avvecklingen av konkursboets tillgångar och därigenom förorsakat att konkurs kostnaderna fördyrats liksom att förluster göres av betydande grad", heter det, och avslutningsvis framhåller herr Widmark att konkurs gäldenären måste hållas ansvarig och anser att gäldenärens anmälan ska lämnas utan avseende av konkursdomaren, då något tog för densamma inte finns, enligt herr Widmark.

Gäldenären står dock fast vid sina ståndpunkter och ifrågasätter även konkursförvaltarens förfaringsätt vid andra tillfällen. Han beskylls bland annat för att ha lämnat vilseledande uppgifter och svikit givet löfte till Doroverken AB, Dorotea.

Även rättens ombudsman advokat Anders Telhammer, Sollefteå, får sina slängar. Konkursdomaren ska i dagarna fälla utslaget i tvisten och därmed avgörs om borgenärerna — ett 150- tal — ska inkallas på nytt.

Försäljningen av konkursboet har under tiden avancerat så långt att Fjällsjö Industri- och Hantverksstiftelse köpt och utannonserat lösöret Ull försäljning på anbud. Förra veckan utbetalade stiftelsen 135.000 kronor för lösöret, enligt bouppteckningen värderat till 525.000 kronor. När avtalet gjordes upp t december förra året skulle lösöret kosta 300.000 kronor och fasta egendomen 125.000 kronor. Då visste ingen vad som hörde till lös och fast egendom och först nu efter kronofogdens värderingar har man kommit till klarhet och siffrorna är nu helt omkastade. Stiftelsen uppger sig emellertid ha förbundit sig att betala minst 300.000 kronor för den fasta egendomen när den säljs vid exekutiv auktion som ska ske inom ett par månader. Intresset för lösöret uppges vara stort och ett 20- tal spekulanter har hört av sig men några anbud har ännu inte lämnats, sista datum är 27 mars, och närmast knyter sig nu intresset till konkursdomarens beslut.

Han är besviken Bjöd 425. 000 kr

Rossön (ÖP) Nu har en tredje spekulant dykt upp i dragkampen om AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön. Förra verkstadschefen i företaget herr Martin Andersson är villig att överta hela verkstaden med fast och lös egendom och omgående återuppta produktionen. Han har bjudit 425.000 kr d.v.s. lika mycket som den kommunala industristiftelsen i Fjällsjö och Doroverken AB Dorotea, tidigare bjudit. Anledningen till att herr Andersson har dröjt med sitt bud är att han inte haft klart med de finansärer som nu beslutat stötta projektet Det rör sig om två sydsvenska företag och det är fråga om en helt ny produktion.

Rossön (ÖP). Striden om konkursboet efter AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön går vidare. Den senaste tidens skriftväxling tyder på att allt bistrare klimat i förbindelserna mellan gäldenären Bröderna Andersson och konkursförvaltaren advokat Lars Widmark, Härnösand. Widmark är inte situationen vuxen utan bör avsättas omgående innan ytterligare skadeverkningar uppstår anser gäldenären.

Martin Andersson är besviken.

Mer kan herr Andersson inte yppa för dagen. Han lämnade sitt bud till konkurs förvaltaren advokat Lars Widmark, Härnösand, vid ett personligt besök den 21 februari, och enligt Andersson träffades överenskommelse att Widmark skulle kontakta industristiftelsen i Fjällsjö för att höra deras syn på saken. Men sedan dess har Widmark inte hört av sig och Andersson är därför fullständigt överraskad och besviken när han nu ser att industristiftelsen annonserar ut den lösa egendomen.

— Det måste ligga något bakom det här när man inta tagit kontakt med mig, säger herr Andersson. Det gör det samma vilket bud som kommer. Tydligt skall Fjällsjö stiftelsen ha företaget.

— Jag är villig att utöver mitt bud på 425.000 kronor betala de fördyringar som uppstått under tiden. Jag är redo att tillsammans med mina söner sätta igång produktionen i verkstaden och ge arbete åt ett 25-tal man, säger Andersson som med ängslan och förtvivlan ser hur den halvårslånga krisen är på väg att förrinta samhället.

Fastighetsvärdena har på denna tid reducerats till hälften, enligt Andersson

Bråkigt om konkurs i Rossön "Avskeda konkursförvaltaren"

Advokat Svante Natt och Dag, vilken företräder gäldenärerna i Rossön företaget Bröderna Anderssons konkurs, har i en skrivelse till konkursdomaren begärt att konkursförvaltaren, advokat Lars Widmark Härnösand, omedelbart avskedas från sitt uppdrag som förvaltare i konkursen. Advokat Natt och Dag anför en hel del grava anmärkningar mot hr Widmark. Samtidigt har ytterligare en spekulant uppträtt på konkursboets tillgångar. Det är förre verkstadschefen i det konkursdrabbade företaget, vilken nu lyckats intressera två sydsvenska företag att etablera sig i f.d Bröderna Anderssons, verkstäder. 425.000 kronor har de nya intressenterna bjudit.

— Jag har enligt egen uppfattning icke i något avseende åsidosatt mina åligganden som konkursförvaltare — säger advokat Lars Widmark.

16/10 1969

Det hårdnar till i Fjällsjö Bröd Andersson polisanmälda

Bröderna Anderssons f.d. verkstad i Rossön står tom. Ingenting händer där. Hantverks- och småindustristiftelsen i Fjällsjö kommun har träffat avtal med en företagare, som ska böna tillverkning av i stort sett samma produkter som förra ägarna av verkstaden producerade. Den nye företagaren har emellertid förklarat, att han inte sätter igång i Rossön förrän kommunen klarat upp sina mellanhavanden. För att äntligen skapa reda i trasslet har nu stiftelsen anmält Bröderna Andersson till länsåklagaren. Detta för att Anderssonerna avlägsnat ritningar o. dyl. ur verkstaden. De anser nämligen dessa som sin personliga egendom. Nu vill stiftelsen att en polisundersökning vidtages, enär den vill ha uttrönt om självtäkt föreligger eller ej.

Tisdag 15 okt 1969

Anmärkningar haglar mot Fjällsjö

Backe (ÖP) Även i år haglar det anmärkningar mot den kommunala bostads stiftelsen Fjällsjöhuss förvaltning, för det första anmärker stiftelsens revisorer mot att den verksamhetsberättelse som enligt stadgarna ska upprättas och revisorerna granska inte har avgivits. Däremot har de kunnat syna räkenskaperna. Stiftelsens mellan-havanden med AB Bröderna Andersson i Rossön spökar även i revisions berättelse för 1968.

"Styrelsens handläggning av nämnda ärende under 1968 anser vi anmärkningsvärt", skriver revisorerna.

Trots revisorernas anmärkning i föregående års berättelse har stiftelsen uraktlåtligt bryta hyresförbindelserna med företaget beträffande lägenheter de förhyrd för sina anställda. Företaget tog upp hyror som istället för att betalas till stiftelsen delvis användes inom företaget. Vid senaste årsskiftet var det då redan konkurs drabbade företagens hyresskuld till stiftelsen 126.114 kr, en ökning från närmast föregående årsskifte med 68.483 kr. En ytterligare förlust som stiftelsen klarat sig undan om den omedelbart följt kommunalnämndens beslut av den 10 januari 1968. Då beslöt nämnden att individuella hyresavtal skulle upprättas.

Det riktas även anmärkning mot att stiftelsen dröjt med att verkställa beslutad hyreshöjning vilket förorsakat onödiga hyresförluster.

Av stiftelsens bokslut framgår att underskottet för 1968 uppgår till 167.237 kr och avser bostäder i Rossön och Backe. Revisorerna föreslår att ansvarsfrihet beviljas. Detsamma gäller tiden andra kommunala bostadsstiftelsen i kommunen, Stiftelsen Hyresbostäder i Tåsjö. Den har av allt att döma skött sina affärer bättre och revisorerna nöjer sig med ett par påpekanden. Av verksamhetsberättelsen borde det ha framgått till vilka belopp fastigheterna var försäkrade, anser revisorerna och dessutom påpekar man att beslutet om ett extra arvode till styrelsens ordförande med 1.000 kr borde ha beslutats av kommunalfullmäktige.

Enligt bokslutet har stiftelsen under 1968 fått ett överskott på 36.000 kr.

Stiftelserna får nu tillfälle att besvara revisorernas anmärkningar.

11/10 1969

Arbetare i Rossön kräver klart besked om väntad etablering

ROSSÖN (NN) Nu vill de arbetare, som går och hoppas på att verksamheten vid Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön skall komma igång, ha besked. En delegation bestående av herrarna Sven Flodin, Birger Persson och Åke Berglin uppvaktade härom dagen kommunalnämndens ordförande Alrik Ohlsson i frågan. De fick löfte att under den här veckan få ett sammanträffande med representanter för den kommunala Industristiftelsen som handlägger ärendet med Bröderna Anderssons verkstäder. Så sent som på fredags eftermiddagen hade dock ingen kallelse till sammanträde kommit delegationen till hända.

Anledningen till att man nu vill ha besked, är att de som i väntan på att verksamheten skall komma igång har gått och stämplat nu att besked från arbetsförmedlingen att de måste ta anvisat arbete annars upphör rätten till arbetslöshetsbidrag. — Vi har blivit anvisade arbete ner mot kusten och i Mellansel. Fel del av oss är bundna med egna fastigheter och därför är det naturligtvis med största motvilja vi flyttar. Vi har blivit lovade ett sammanträffande med styrelsen för hantverksstiftelsen men ännu har vi inte hört något från den. Det brådskar för vår del och vi vill ha besked — säger herr Sven Flodin, Rossön.

Anledningen till att verksamheten inte kommit igång är en schism mellan de förra ägarna av industrin och industristiftelsen som efter konkursen förvärvat lokalerna och maskinerna. Striden gäller en del väsentliga ritningar och konstruktionsbeskrivningar som bröderna Andersson har hämtat från verkstaden.

Med anledning av denna strid har den företagare från Västervik som förklarat sig villig att etablera i Rossön förklarat att han inte tänker sätta igång förrän uppgörelse träffats mellan förra ägaren och den kommunala stiftelsen som han fört förhandlingar med.

Företagare anmäls av Fjällsjö stiftelse

ROSSÖN (NN) Striden mellan den kommunala industri stiftelsen i Fjällsjö och tidigare ägarna till AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön har hårdnat. Bröderna har som bekant hämtat vissa ritningar från verkstadslokalerna som stiftelsen köpt efter företagets konkurs. Dessa ritningar är av stort värde för stiftelsen när det gäller att få någon företagare som kan färdigställa de halvfabrikat som också Inköpts. Bröderna Andersson hävdar att ritningarna inte Ingår i konkursboet vilket stiftelsen dock räknat med. Nu har stiftelsen vänd sig till advokat i Östersund och denne har hos länsstyrelsen begärt att få handräckning för att få ritningarna tillbaka. Dessutom har samme jurist lämnat in en anmälan till länsåklagaren för att få utrett om bröderna gjort sig skyldiga till brottsligt förfarande när en del saker hämtats från verkstaden sedan stiftelsen förvärvat den. Anledningen till den drastiska åtgärden från stiftelsens Bida är bland annat att den företagare som förklarat sig villig att etablera i Bröderna Anderssons t d verkstad förklarat att han inte kommer förrän den interna tvisten mellan stiftelsen och tidigare företagare är löst. Länsåklagaren har bekräftat ätten anmälan har inkommit och att polisutredning skall göras i vanlig ordning.

16/11 1969

Fjällsjö - stiftelsen begär hjälp av länsstyrelsen

Rossön (ÖP) Fjällsjö hantverks- och småindustristiftelse har hos länsstyrelsen i Y län begärt handräckning för att få tillbaka de ritningar Verner Andersson i som ras hämtade ur stiftelsens industrilokaler i Rossön

— före detta AB Bröderna Anderssons. Verner Andersson ansåg sig vara i sin fulla rätt att hämta ritningarna och hävdar att de är hans egendom så länge inte stiftelsen kan bevisa motsatsen.

Men utan ritningar —ingen industristart i Rossön ... Fabrikör Gösta Nilsson, Västervik, som stiftelsen värvat till Bosson, skulle ha startat redan i augusti men han vill ha luften rensad innan han gör entré.

— Är ritningarna det enda hindret för en etablering?

— Jag hoppas det men det har varit så många konstiga överraskningar så man får tydligen inte vara säker på någonting, sa hr Nilsson när ÖP frågade honom på onsdagskvällen. Ett är i varje fall säkert, han har inte gett upp tanken på en etablering i Rossön.

Länsstyrelsen har delgivit de tre bröderna Andersson i Bosson stiftelsens begäran om handräckning och länsstyrelsen har infortrat svar. Två av bröderna har svarat att de inte har med saken att göra och tillägger att den tredje, Verner Andersson är på resande fot. Länsstyrelsen hade ännu på onsdagen inte hört av honom.

Stiftelsen har även begärt att länsåklagaren i Y län ska utreda frågan om ritningar och om någon brottslig handling föreligger. Men hela affären kan ta lång tid och de arbetslösa i Rossön väntar otåligt. Hoppet om att få arbete i hemorten håller snart på att överge den

16/10 1969

Hård debatt i frågan om Rossöns framtid

Det skulle bil räfst och rättarting med pamparna i Fjällsjö kommun, då Bodums samhällsförening kallat till möte i Rossöns folkets hus. Och nog blev det hårda ord ibland, men den som samlade de starkaste applåderna var ändå gamle fackföreningsmannen Karl Jönsson.

Han sa nämligen till kommunalmännen att försöka rädda västra Ångermanland i samverkan och enighet. — Dom nere i Stockholm skulle nog tänkt sig för både en och två gånger innan de satsar på en kommun där de

styrande lever som hund och katt.

Många talare hade ordet, men något egentligen positivt fanns inte bland de besked som lämnades. Däremot ett negativt besked: järnvägsstationen blir utan bemanning den 1 juli 1970, om distriktsledningens förslag går igenom på högsta ort. Det var stationschef Sven Larsson, Sollefteå, och stationsmästare Åke Nilsson som fick klä skott för SJ:s indragningar och taxehöjningar. För den kommunala industristiftelsen svarade Paul Vermelin, Rossön, och Edvin Strömgren, Hoting, och deras huvudärende blev som alla väntat striden om Bröderna Anderssons verkstäder. I den debatten ställdes uppgift mot uppgift. Från de förutvarande ägarnas sida hade Martin Andersson infunnit sig. Han gjorde en del inlägg. Ingen kan emellertid säga sig ha blivit klokare av de fräna debattinläggen i den här frågan. Från kommunalt håll förklarades att man gjort allt vad man kunnat, men tanken att ta upp driften hade stupat på statsmakternas och bankernas avvisande hållning, som i sin tur var grundad på dåvarande företags agerande. Martin Andersson hävdade att han haft ett projekt som skulle ha gått bra, om bara kommunen velat vara med och satsa. När Edvin Strömgren avslöjade detaljerna i detta projekt — där fanns krav på den kommunala stiftelsen som denna omöjligt kunde acceptera — verkade det nog på mötespubliken som om Martin Andersson tappade poäng.

NN Fredagen den 21 mars 1969

Konkursförvaltare illa ute i strid om Rossön företaget

En tredje spekulant i dragkampen om konkursboet efter AB Bröderna Anderssons Verkstäder i Bosson, har dykt upp. Därmed går striden om konkursboets tillgångar in i ett bistrare skede. Gälldenärerna, bröderna Anderssons advokat, Svante Natt och Dag i Stockholm har hos konkursdomaren begärt att konkursförvaltaren, advokat

Lars Widmark i Härnösand, omedelbart entledigas från uppdraget som konkursförvaltare och att nytt borgenärssammanträde utlyses. Advokat Widmark är inte situationen vuxen utan bör avsättas omgående. Innan ytterligare skadeverkningar uppstår — säger gälldenärerna. Advokat Natt och Dag hävdar att Widmark redan den 16 december förra året överskred sina befogenheter när han träffade avtal med Fjällsjö Industri- och hantverksstiftelse att sälja egendomen utan gälldenärernas medgivande. Gälldenären påstår vidare att advokat Widmark lämnat vilseledande uppgifter och svikit vissa löften till Doroverken AB i Dorotea. Advokat Widmark framhåller på sin sida att han fått löfte av gälldenärerna att sälja den fasta egendomen under hand eller på anbud. — Jag har inte åsidosatt mina åligganden, säger advokat Widmark.

Den "tredje mannen" bland spekulanterna är förre verkstadschefen hos AB Bröderna Anderssons Verkstäder, herr Martin Andersson. Han är villig att överta verkstaden med fast och lös egendom och omgående återuppta driften med 25 anställda. Han har bjudit lika mycket som Fjällsjö industri- och hantverksstiftelse och AB Doroverken i Dorotea, dvs 425.000 kronor. Han är dessutom villig att därutöver betala de fördyringar som uppstått under tiden. Finansiärerna bakom verkstadschef Martin Andersson är två sydsvenska storföretag. Herr Andersson lämnade sitt anbud till konkursförvaltaren advokat Lars Widmark vid ett personligt besök hos denne den 21 februari i år. Advokat Widmark hade då lovat att kontakta industristiftelsen i Fjällsjö och få deras syn på saken. Sedan dess har hr Andersson inte hört någonting från hr Widmark.

— Jag blev fullständigt överraskad när jag nu ser att industri stiftelsen annonserar ut den i lösa egendomen — säger hr Andersson. — Det är tydligen så att Fjällsjö stiftelsen skall ha det oavsett vilka andra bud som kommer säger hr Andersson.

VERNER ANDERSSONS - ANBUD VAR OANTAGBART Advokat Lars Widmark har en något annorlunda syn på saken. — Man har möjligheter att enligt konkurslagen med gälldenärens samtycke Balja under hand — säger advokat Widmark till Nya Norrland. — Så var det planlagt från början i samråd med konkursförvaltningen och bröderna Andersson, säger han och fortsätter: — Efter konkursutbrottet den 18 23 september anmälde Verner Andersson till AB-registret att han bildat ett nytt bolag som heter Doroverkens Mekaniska AB. Genom det bolaget har Verner Andersson lämnat ett anbud på 250.000 kronor under anbudstiden för konkurstillgångarna i Rossön. Summan avser såväl fast som lös egendom.

Konkursförvaltningen ansåg emellertid att summan var oantagbar och måste därför finna en ny köpare och det var då stiftelsen kom in i bilden och en uppgörelse träffades som skyddar borgenärerna. 11 dagar efter den uppgörelsen meddelar bröderna Andersson att de vägrar samtycka till att sälja fastigheten under hand.

— Den 15 januari träffades vi på domsagan i Sollefteå. På sammanträdet deltog representanter från stilleten, Doro - Verken, alla tre bröderna Andersson samt förvaltningen som var representerad av mig och rätts-ombudsmannen. — Då förklarade bröderna Andersson att under förutsättning att Doro Verken fick förvärva konkurs tillgångarna i Rossön mötte det inget hinder att den fasta egendomen tåldes under hand.

MARTIN ANDERSSON VAR FÖR SENT UTE

— Hur ligger det till med förre verkstadschefen Martin Andersson intresse att köpa konkurs tillgångarna — Martin Andersson har inte lämnat något skriftligt anbud för anbudstiden gick ut i november. Men han har sedan vid samtal med i februari månad i år förklarat att han bjuder samma belopp som stiftelsen för såväl fast och lös egendom. Men eftersom avtal redan finns med stiftelsen kan late det brytas.

— Hur ligger det till med gäldenärens påstående att de inte lämnat något medgivande att sälja den fasta egendomen? — Att medgivande lämnat bevisas bäst genom att gäldenären själv lämnar anbud på den fasta egendomen i skriftligt anbud under anbudstiden.

— Här bjuder Verner Andersson genom Doro - Verken, där han är verkställande direktör ett anbud på fast och lös egendom på tillsammans 250.000 kronor. Han bjuder således i eget namn genom sitt bolag på anbud på fastigheten i konkursboet, Redan vid sammanträdet den 15 januari förklarade alla tre bröderna att får Doro förvärva konkurstillgångarna behövs det inte något exekutivt förvarande. Då får det sälja under hand.

Ingen som helst kritik har riktat från borgenärerna mot konkurs förvaltningens sätt att sköta detta fall. Bakgrunden är den som här har skisserats upp.

25/1 1969

Fjällsjö industristiftelse ombads packa ihop och gå

2/10 1969

FRÅN INLAGA FRÅN FÖRRE VD I ROSSÖN

BACKE (NN) VD konkurs drabbade AB Bröderna Anderssons verkstäder i Rossön, herr Verner Andersson, har nu yttrat sig till länsstyrelsen med anledning av att Fjällsjö kommuns hantverks och småindustristiftelse hos länsstyrelsen begärt handräckning för att få tillbaka en del ritningar som hämtats från verkstadslokalerna efter konkursen. Verkstadslokalerna och inventarier har inköpts på exekutiv auktion av den kommunala stiftelsen.

I den 64 sidor långa, fränt formulerade skrivelsen till länsstyrelsen tillbakavisar herr Andersson att ritningarna skulle tillhöra Stiftelsen. Som tyngsta stöd för detta anför herr Andersson att ritningarna aldrig tagits upp i bouppteckningen efter konkursen.

Att han olovligen skulle ha tillgripit ritningarna tillbakavisar han också. Han säger i sitt yttrande att han både i brev till stiftelsen och vid telefonsamtal med styrelseledamöter i stiftelsen i god tid före hämtningen förklarat vad som skulle ske med ritningarna.

Stiftelsen har i sin begäran om handräckning uttryckt farhågor för att de värdefulla ritningarna skulle skingras. Beträffande detta säger hr Andersson: Den största faran förskingring inte bara av ritningar utan av hela den av stiftelsen förvärvade verkstadsrörelsen ligger i stiftelsen dokumenterat oskickliga sätt att handskas med tillgångar samhället anförtrott den att förvalta.

I en speciell kommentar till NN med anledning av skrivelser som den kommunala stiftelsens begäran om handräckning och framställande till länsåklagaren om att få utrett om bröderna Andersson förfarit brottsligt vid konkursen och hämtningarna av ritningarna säger Verner Andersson:
Under senare tid har i Eder tidning publicerats uppgifter från Fjällsjö industristiftelse av sådan innebörd, att undertecknad och i viss mån även mina bröder Martin och Sven Andersson framstått som ansvariga för att de av stiftelsen i juli månad offentliggjorda planerna på en småländsk etablering vid Rossö industrin misslyckats.

Detta är ingenting annat än förtal och avsikten är att stiftelsen därmed vill skylla det faktum att man i sin blinda iver att till allt pris motarbeta oss bröder i Rossön tagit risker och inlåtit sig i engagemang som saknat verklighetsunderlag. Fjällsjö industristiftelse har nu i ett år så grundligt dokumenterat sin oförmåga att skapa något av industrirörelsen i Rossön att det endast återstår en sak: att avgå och ge plats för kunnigt folk.

Vi bifogar material som talar för sig självt. Inte ett ord av vad vi däri sagt saknar täckning. Vår senaste inläga till länsstyrelsen i Härnösand visar tydligt att vi icke begått någon lagstridig handling. Men vad innebär stiftelsens vanvård av för allmänna medel inköpt material? Det är nu på tiden att Fjällsjö kommuns affärer synas i sömmarna. Om luften någonstans bör rensas så är det på Fjällsjö kommunalkontor. Det måste finnas gränser för vad kommunens invånare måste finna sig i, Kommunalgubbarna attackerades, luften rensades och en del ljus kanske spred sig över allt djungelsnack som förekommit i och kring Rossön den senaste tiden, men några förhoppningar eller löften gav inte lördagens storforum i Rosson. Ett storforum arrangerat av Bodums samhällsförening och som samlade ett fullsatt Folkets hus d.v.s. c:a 180 personer. De styrande ställdes öga mot öga med allmänheten, som i det här fallet ville ha svar på en hel del både intrikata och delikata frågor. Bland annat ombads kommunens industri stiftelse packa ihop och gå. Detta när den debatterade Bröderna Anderssons - historien kom upp. Sedan efterlystes enighet på det lokala planet och en "människovänligare" politik från SJ:s sida. Rossöns station har ju fått sin dödsstöt.

Samhällsföreningens storforum i Rossön, där de styrande i samhället ställdes öga mot öga med allmänheten, drog fullt hus. På första bänken från vänster; John Strömqvist, Rörström, kommunalkamrer Jan Berglund, Backe, och Lars Orell, Rossön, en av de flitigaste i debatten.

ÖP Fredag 24 okt. 1968

PÅ FALLREPET

Bröderna Anderssons industri i Rossön var ryggraden i Rossön. När den knäcktes blev återverkningarna förödande. Industrin gick i konkurs och i dag är hela samhället på fallrepet. Arbetslöshet, utflyttningar, tomma lägenheter, lavinen är i rullning. Servicen försämras och i dagarna har SJ meddelat kommunen att man planerar att dra in Järnvägsstationen. På bilden Martin Andersson. Sidan 14

FRÅN KOMMUNALT HÅLL ÄR MAN KRITISK MOT BRÖDERNAS HANDLÄGGNING OCH SPECIELLT VERNER ANDERSSON HAR UTPEKATS

bl.a. på grund av att han hämtade de nu bekanta ritningarna. Han anser själv att ritningarna var privat egendom men stiftelsen har som bekant begärt handräckning av länsstyrelsen i Y-län för att återfå ritningarna, och -läns åklagaren har även kopplats in. Verner Andersson har i inlagan till länsstyrelsen framhållit att han är villig att lämna ifrån sig ritningarna om det kommer fram att han inte har med dem att göra, detta har han även tidigare uppgett att han varit villig att göra.

Så säger många i industrifrågan Halshugg ej bröderna Andersson

Rossön (ÖP) — Vi bröder är inga motståndare till den kommunala Industristiftelsen. Det är bara bra om Nilssons från Västervik snart kommer igång i Rossön. VI vill bygdens bästa och jag lovar själv bistå, säger Martin Andersson en av tre bröder Andersson som i ett 20-tal år drev det i fjol konkurs drabbade brödräfföretaget. Det var ett misslyckande att företaget gick omkull det sticker Andersson inte under stol med. — Vi hade satsat framåt och utvecklingsarbetet drog stora pengar större än man kunde bemästra. Att produkterna ändå var värda att satsa på även om motsatsen har hävdats visar att i dag jobbar 70 man på våra produkter vid Häggglunds i Mellansel. Han avser då en bygeltruck, en kedjedriven traktorvagn och ett par boggeldrivna - aggregat.

Beträffande konkursen för ett år sedan så avslöjar Andersson att kommunens industristiftelse skänkte bort en kvarts miljon den pumpade in i företaget några månader före konkursen. Detta eftersom man inte fullföljde det finansiella stödåtgärden till företaget. Och kommunens representanter hade enligt Andersson fått meddelande om att det behövdes mera pengar, minst 500.000 i borgen. I stället gick nu kvartsmiljonen direkt till skattmäsken.

Martin Andersson är bister över den kritik som utdelats från Fjällsjö hantverks- och småindustristiftelses sida om att bröderna Andersson har velat sätta en käpp i hjulet för stiftelsens etablering av ny industri i Rossön.

— Vill poängers att nian behöver inte sätta någon käpp i industristiftelsens hjul. För hjulet har hela tiden stått stilla. Möjligen behövs en käpp i hjulet för att hindra det att rulla bakåt.

— Jag önskar att stiftelsen anlitar fack kunnigt folk, det är bedrövt som det nu är. Alla värden går förlorade, fastighetsvärden försämras, service, allt.

ÖVERFLÖDIGT

Hade Martin Andersson fått sin vila igenom hade morgondagens storforum i Rossön varit överflödigt. Då industrin varit igång med ett 40 tal man idag. Det är Andersson övertygad om. När Doroverken, Dorotea och stiftelsen i våras slogs om konkursboet steg Martin Andersson in och bjöd att få köpa till samma i 525.000 kronor och omgående starta tillverkning för 28—25 man.

Han hade två sydsvenska företag bakom ryggen. Man skulle satsa 153.000 kronor vardera eller totalt 450.000 Men budet ogillades, och de båda intresserade företagen steg av.

När stiftelsen sedan lämnade ut sedan på anbud så var Martin Andersson villig betala 135.000 kronor. Observera, jag var ensam andbuds givare men ändå godtog man inkommit anbud. Jag var villig att betala hela summan på dagen men jag begärde att få hyra lokalerna kostnadsfritt i fem år.

UTAN RITNINGAR — Stiftelsen tycks ta hårt på ritningarna men de har inget värde varken för stiftelsen eller för Nilsson i Västervik. Både tillverkning och montering av inneliggande lager kan ske utan ritningar. Jag som är verkstads chef har arbetat efter skissritningar och tillverkningen har baserats på mallar som fortfarande finns kvar, säger Martin Andersson. — Om det skulle behövas någon ritning så finns det ju massor med kopior kvar, säger Andersson som inte har stor tilltro till resonemanget att ritningarna skulle innebära något hinder för en industri etablering. Han tillägger även att en stor del av ritningarna var urplockade redan i samband med Hägglunds förvärv av tidigare nämnda objekt.

BESVIKEN Han blev kallad till stiftelsens sammanträde och tillfrågades om han varit bulvan åt Doroverken vilket han inte uppgav sig vara och vidare varifrån han skulle få rörelsekapital.

— Rörelsekapitalet skulle jag ordna ur inneliggande lager. Eftersom jag var ensam anbudsgivare var dag så säker på min sak att jag under tiden tog kontakter och hade preliminärt sålt 40 - tal av vagnar ur ingående lager

när jag fick besked om att stiftelsen inte godtog mitt anbud.

— Jag ansåg det var skäligt med fri hyra om jag samtidigt löste stiftelsens problem och ordnade arbete åt de arbetslösa. Jag garanterar att jag i dag hatt 35—40 anställda. Hyresvillkoret är vad andra kommuner erbjuder företag i samma storleksordning och i helt nya lokaler.

Han är besviken, det är inte att ta miste på, men trots allt är han villig att ställa upp för att bistå en eventuell ny industri i Rossön för samhällets bästa Industri spekulationerna är ett uttjatat men lika aktuellt samtalsämne i Rossön. Det finns de som anser att stiftelsen efter det att de köpt företaget borde ha låtit bröderna fortsätta verksamheten och de anställda fått vara kvar.

Eller som en gammal Rossöbo uttryckte det:

— Man ska absolut inte halshugga bröderna Andersson så länge man inte har något bättre att sätta dit istället.

21/10 1969

BRÖDERNA ANDERSSON TILL MOTATTACK: Maskin lager för en miljon förstörs under bar himmel

- UPPGIFTERNA att jag olovligen skulle ha hämtat ritningar ur verkstadslokalen i Rossön saknar helt grund.

Fortfarande pågår en ousäktlig förstörelse av det dyrbara varulager industristiftelsen i Rossön förvärvade. Hel- och halvfabrikat — skogsmaskiner med ett tidigare saluvärde på över en milj. kr — ligger fortfarande under bar himmel och efter ännu en vinter torde värdet av maskinerna var minimalt, skriver Verner Andersson, Rossön i en inlaga till länsstyrelsen i Härnösand. Vissa oklarheter utreds f.n. a länsåklagaren.

Beträffande hämtningen av ritningarna, som enligt stiftelsen kan karakteriseras som självtäkt, framgår av inlagan att ritningarna inte nämndes i bouppteckningen.

När ritningarna avhämtades skedde detta helt öppet och i förvissningen om att stiftelsen godvilligt överlät besittningsrätten på grundval av att de ej ansåg sig kunna hävda äganderätten.

— För kommunen kund det ju under alla förhållanden icke ha varit något intresse att konstruktions ritningarna, tillsammans med de i rörelsen mest värdefulla komponenterna, skulle i skingras för att utnyttjas i en annan del av landet, heter i det bl.a. i inlagan till länsstyrelsen.

Stiftelsen råddes att packa ihop Enighet på orten är nödvändig

ANDEBSSONS - HISTORIEN Herr Lars Orell, Rossön, drog upp debatten kring bröderna Anderssons för ett år sedan insomnade industri. De flesta i publiken hade be spetsat sig på just detta. Alrik Ohlsson, kommunalnämndens ordförande i Fjällsjö, steg genast upp och förklarade att kommunen gjort vad den kunnat. Den hade inte annat val än att backa ur, när det gällde att ge ekonomiskt stöd till företaget. Enbart skattmasen skulle ha ytterligare 300.000 kr. innan utgången av 1968.

Sedan följde en lång debatt om industri nedläggelsen det mesta har tidigare redovisats i ÖP. Martin Andersson var den ende närvarande av de tre bröderna (Verner befann sig för tillfället i Stockholm.) Martin redovisade närmast vad som återgavs i fredagens ÖP om sin inställning. Han berörde också sina försök att själv få starta en tillverkning. Edvin Strömgren, som även är bas i kommunens industristiftelse, bemötte honom och ansåg i stort att bröderna och speciellt Verner bar skulden till det mesta att lokalerna ännu står tomma.

FÅR INGEN DIT — VI har fått lära oss att vi inte får någon företagare i lokalerna under rådande förhållanden. Från AMS har man sagt: Ni kan väl inte begära att någon skall sticka huvudet i det där getingboet.

— Vi lider för närvarande stora ekonomiska förluster på sitt ha verkstaden tom. Han nämnde, att man som sista utväg kan tvingas sälja inneliggande lager som skrot. Och tillade, att styrelsen har andra företagare på gång om Gunnar Nilsson i Västervik säger nej. Enligt stiftelsen hade man inte fått tillräckliga garantier för att Martin Andersson verkligen menade allvar och att han kunde fullfölja sina åtaganden.

PACKA IHOP OCH GÅ Martin Andersson gav stiftelsen rådet att packa ihop och avgå. — Skapa någonting där det sitter bagare och bönder i stiftelsen —(applåd)! Han frågade också om anmälan till åklagaren tillkommit för att skada bröderna.

— Åter kalla anmälan från länsåklagaren fortast möjligt! uppmanade han. Man ska inte döda oss etter ett 20 -årigt slit. Under dessa år har samhället expanderat på alla fronter. Edvin Strömgren: — Ingen har haft något ofördelaktigt att säga om ert arbete. Men det var en tragedi, en felbedömning av företagsledningen.

Beträffande stiftelsen får Fjällsjö kommunalfullmäktige redan vid årsskiftet tillfälle att välja en ny. Styrelsen sitter bara ett år i taget, upplyste Strömgren.

FINNS GRÄNSER Han sa att man haft många förslag från Anderssons. Det ena gick ut på att stiftelsen och familjen skulle bilda bolag med 100.000 kr. i aktiekapital. Familjen skulle utse VD och även få låna sin del av aktiekapitalet från kommunen.— Även om vi är dumma så finns det gränser, menade Strömgren, och fick en applåd. — Vi måste ha företagaren godkänd av länsarbetsnämnd och företagarförening och beträffande Nilsson från Västervik var det grönt från båda håll. Beträffande anmälan till åklagaren: — Återställ ritningarna så kommer anmälan att återkallas. Märkvärdigare är det inte!

D EXPERTIS HUR? Skolväsendet representerades i panelen av studierektor Sven Fröhlander.

— Skolans framtid beror på näringslivet. Jag hade hoppats på glädjebud eller åtminstone visioner från stiftelsen. Vet inte om det är signifikativt att vi i diskussionen halkade in på åldringsvård, sa Fröhlander och fortsatte:

— Edvin Strömgren talade om experthjälp med avundets tonfall, men när det skall väljas gardiner i Fjällsjö anlitas konsulter och för anläggande av badbaljor expertis, sa Fröhlander och rev åt sig applåder.

ÖKA INFLYTANDET Åldringsvården berördes i flera avseenden bl.a. kunde Strömgren omtala, att frågan om ett nytt ålderdomshem i Rossön eller utbyggnad av ålderdomshemmet i Backe inte slutgiltigt har avgjorts. Ärendet ligger hos centrala byggnadskommittén sedan i fjol och den har i uppdrag att framlägga alternativa lösningar och kostnadsförslag.

I ett inlägg från debattens yngste deltagare, studeranden Björn Garefelt, Hoting, ville han komma åt kärnproblemen bl.a. ville han att arbetstagaren får ökat inflytande i näringslivet. Och då han frågade om Strömgren trodde att det kunde bli annat än glesbygd i Norrland så fick han till svar att det var inte att räkna med, om man inte importerar mera människor. Strömgren menade att den nuvarande befolkningen i Sverige inte räcker till för att industrialisera överallt. Karl Jönsson, Rossön, kom i slutspurt med ett engagerat och hörbarligen uppskattat inlägg.

ENIGHET SAKNAS — Vad gör befolkningen? Vad gör vi själva? Det finns ingen enighet Han ville inte att man skulle klanka på statsmakterna när man inte kan dra jämnt på det lokala planet. Och kommunrepresentanterna vid debatten frågade Jönsson utan att få svar: — Är ni beredd att ta upp kampen tillsammans med förtroendemännen från andra platser och då slåss utåt till sista öret? Han ansåg att man under nuvarande förhållanden inte kan vänta sig att det blir bättre än vad det är. Han tyckte sig höra Rune Johansson från rikspanet konstatera: — Hur skall vi kunna stödja dom i västra Ångermanland när dom lever som hund och katt, sa Jönsson som började bli ordentligt vann i kläderna. — Det är sorgligt att debatten bara skall vara i två timmar, när det behövs två timmar tio gånger, menad» han och kanske flera med honom.

Insändare Släpp inte taget

Rossön (ÖP) Lördagens storforum i Rossön ingav inga förhoppningar, än mindre löften, om en ljusnande' framtid. Bodums samhällsförenings initiativ att arrangera detta forum, där ung som gammal får torgföra sina åsikter, kvarstår som det mest positiva. En form av debatt, i vilken de styrande i samhället ställs öga mot öga med allmänheten. Ett rätt applicerat grepp som har en mission att fylla. Det dokumenterades klart.

Nu kom Rossö borna på bred front. Folkets hus var fullsatt, cirka 180 personer. Att även övriga Fjällsjö var talrikt representerat visar graden av angelägenhet. Skall det nya greppet ge något för framtiden gäller det att man inte släpper taget utan låter detta debattforum bli en fast Institution, ett verktyg i med - och motgång. Nu kom debatten att spänna över ett så vitt fält, att det mesta blev rumphugget. Ingen människa i världen kunde famna det ämnesområde som här förelades inom en tidsram på drygt två timmar.

Nästa gång finns det möjlighet att specialisera sig.

Samhällsföreningens ordförande, herr Gunnar Nordlander, var efteråt belåten. Föreningens initiativ hade fått ett gensvar över alla förväntningar. — De som kommit hit fick reda på en hel del. Luften rensades, vilket är välgörande efter allt djungelsnacket

Håkan Hopstadius

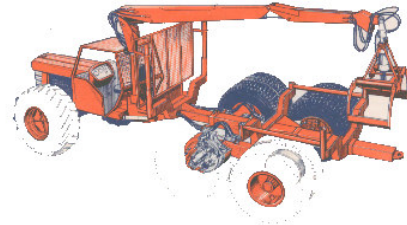
Reklam eller informations blad från Bröderna Andersson

GRUPPKO-RIBBAND TILL HUSTÄLLEREN

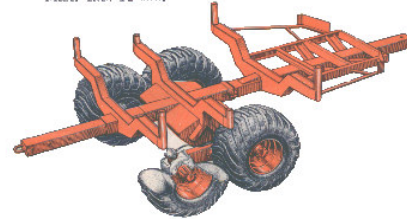

ÅB BRÖDERNA ANDERSSONS VERKSTÄDER
 Fack 1 Rossön Tel. 067-14310

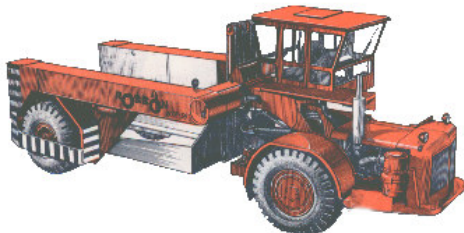
ROSSÖN SISH
 Hydrauliskt driven Rossön Griplastersbogg

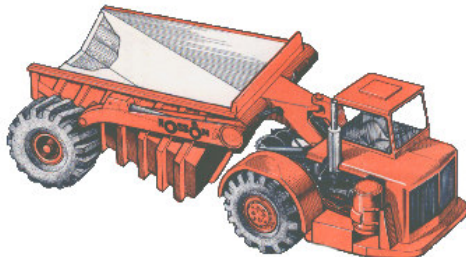
ROSSÖN GRIPLASTARBOGGET LP
 Max. last 12 ton.

ROSSÖN BYGELTRUCK BTE - 30
 Max. last 30 ton.

ROSSÖN BERGVAGN DVE - 15
 Max. last 15 ton.

TILL MEDBORGARE I FJÄLLSÖ OCH Å "RÄNSAND" KOMMUNER

I Din hand håller Du ett informationsblad från ÅB Bröderna Anderssons Verkstäder i Rossön.

Informationsbladet vill göra Dig uppmärksam på vad vi sysslar med, genom att i bild visa några av de aktuella produkter som företaget framställer, samt befinning och planerat verkstadsbyggnad. Dessutom vill den i kortast möjliga mån för vår uppfattning om det snabbaste vi genomgått har utförts och försäkras.

Alla ingår vi, både fysiska och juridiska personer, som delar i vårt samhälle. Vi bärar alla till samhällets uppgång bl.a. genom de skatter vi betalar och här för till vi också den service, som är en viktig del av levnads- betingelserna på våra orter. Genom den utvärdering som pågår håller våra förhållanden på att förändras så att det inom en nära framtid blir svårt, för att inte säga omöjligt, att samhället skall kunna ge oss den service vi anser oss ha rätt till om foto befolkningsunderlaget är tillräckligt stort för att också bära upp försämlingarna för samhällets kostnader.

Det är vår skyldighet att medverka i vårt samhälle, så att de kan ge oss den service vi alla önskar.

Med denna bakgrund anser vi, att det är vi själva som i vår bygd har att bära våra upptäckningar och våra diskussioner, hur framtiden skall gestaltas sig för oss som medborgare i våra kommuner. Skulle nyhetigheternas prog- noser och bedömningar om den fortsatta utvecklingen inte stå i överens- stämelse med vad vi själva önskar, då är det vi som har att ta ställning till hur vi vill gestalta vår framtid och hur vi uppfattning på basis härav. Även om det inte stämmer med av myndigheter utgjorda prognoser.

Det är på oss själva det ankommer att stå värd om vår hembygd.

KOM HÄG! "Din hembygd blir vad Du gör den till".

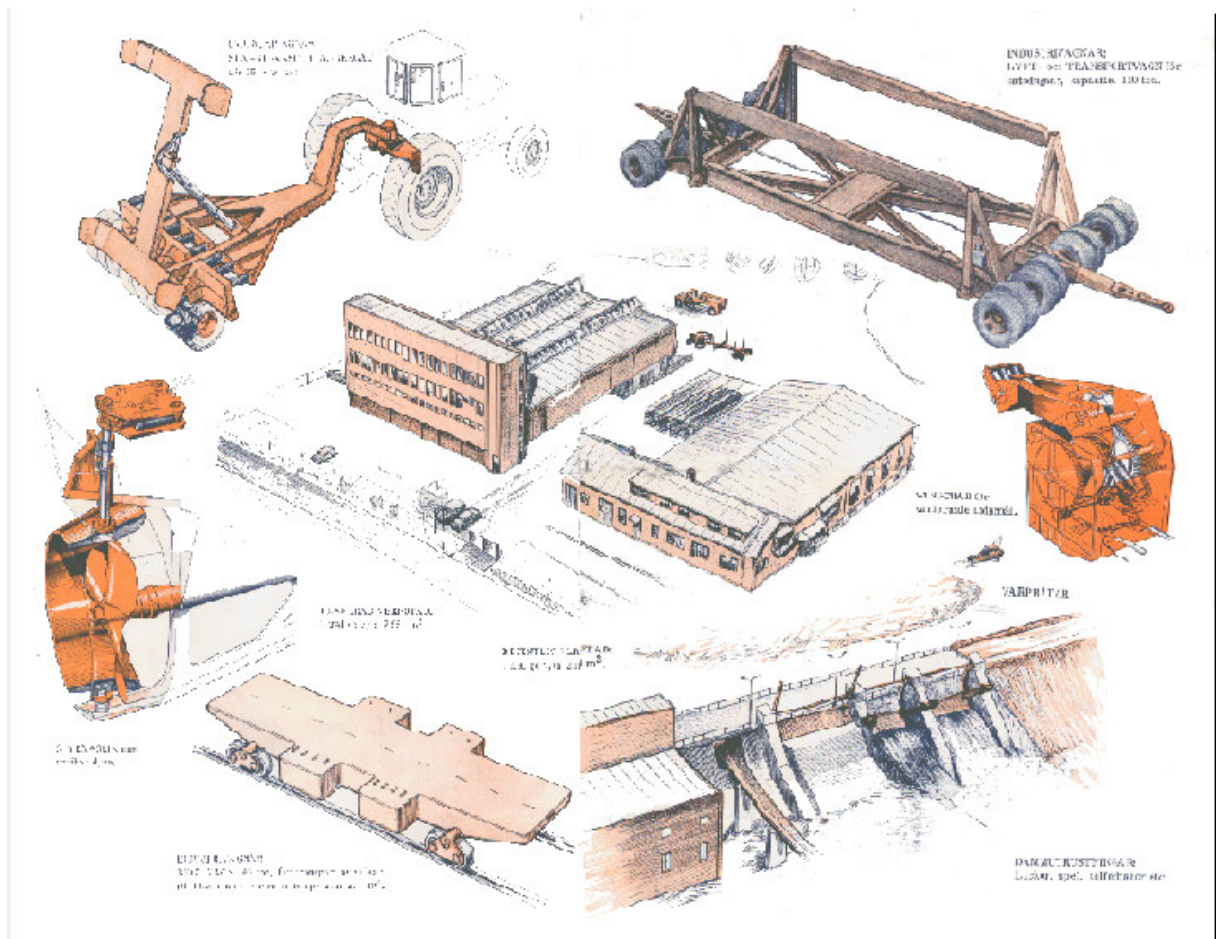
Med vänlig hälsning

ÅB Bröderna Anderssons Verkstäder

V. Andersson
 Verner Andersson

Några siffror om företagets utveckling och möjligheter i framtiden:

År	Omsättning	Utbetalda löner	Antalet anställda
1950	91 363:--	19 663:--	5
1957	805 118:--	212 712:--	23
1965	4 753 090:--	1 223 219:--	70
1969	9 109 090:--	2 540 000:--	120

En del sa att de var drömmare, Verner lär ha sagt att fabriken skulle bli så stor att flygplan kunde landa på taket. På 50- 60 talet gick verkstadsindustrin för fullt, köpare fanns i hela världen, så de som hade rätt produkter, och finansiering växte sig stora i vårt land. När det gällde produkter så kunde många hävda sig men värre var det med finansieringen, där krävdes kontakter med de som styrde över pengarna, och de företag som fanns i sydligare delar ville komma åt arbetskraft från t.ex. Norrland, t.ex. varvsindustrin var ute och värvade folk vid 70- talets början, några år senare var den kaputt. Det gäller således att dra ut linjerna och se vad som behövs framåt. Och var då kanske Andersson mera lyhörda och flexibla än många andra som hade byggd fast sig. Red.